

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

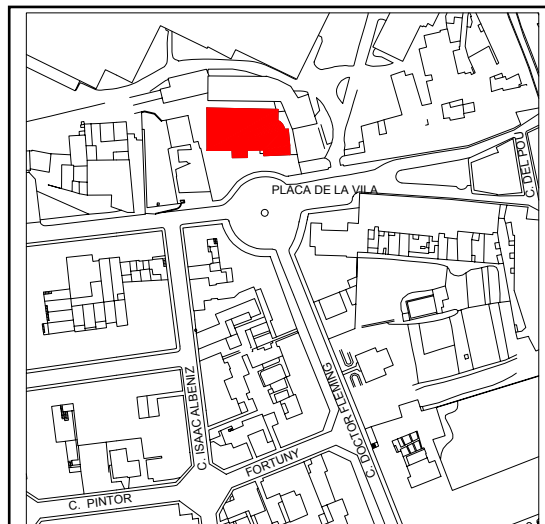
ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SALT

E-01

SITUACIÓ	Plaça de la Vila	UTM	1972907
Data Construcció	S. XI	Autor inicial	Desconegut
Propietat	Bisbat		
Data intervenció 1	1635	Autor intervenció 1	Desconegut
Gestió	Propietari		
Data intervenció 2	1913	Autor intervenció 2	Desconegut
Contacte	Mn. Enric Roura		

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.01)
Tipologia	Església
Superfície solar	1515'17 m2.
Superfície construïda	800 m2.
Ús actual	Equipament Religios
Ús original	Equipament Religios
Usos recomanats	Equipament Religios

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Església de planta rectangular, amb teulat a dues vessants, de nau central amb capelles laterals sense transepte i absis semicircular. El sostre és format per una volta de canó amb llunetes i arcs torals. Les llunetes conformen una tribuna que permet un seguit d'obertures per l'entrada de llum, però per la banda de l'Evangeli les llunetes són cegues. Per sobre de les capelles laterals, amb pilars i arcs formers de mig punt, existeix un trifori cec. Als peus de la nau un cor sobre pilars i arcs carpaners. La façana oest és d'una gran sobrietat, amb òcul circular i un frontó de remat semicircular amb fons de petxina. La porta de ponent, els muntants són pilastres adossades, amb base i capitells i dintell pla sense cap mena de decoració. L'accés a la nau és per la banda sud, al peu del campanar i manté la sobrietat característica del conjunt amb porta de pilastres adossades amb volutes esfilagarsades a banda i banda i timpà obert amb fornícula que alberga una imatge de Sant Cugat realitzada a inicis de segle XXI. El campanar, ubicat al centre de la nau, per sobre de la tercera de les 5 capelles laterals, té la base quadrada fins la part superior del teulat de la nau central. La base del pis que alberga les dues campanes és octogonal amb 8 obertures de mig punt, 4 de tapiades i obertes els 4 punts cardinals. Per sobre una balconada balaustrada que volta tot el teulat de punxa, també octogonal.</p> <p>A la cantonada sud-oest trobem un carreu amb la paraula MUT i al costat de la porta sud una placa epigràfica amb caràcters gòtics en molt mal estat. A l'interior una làpida funerària del segle XIV i un moble de retaule de fusta amb escuts pintats.</p>

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 882 apareix documentat el nom de Sant Cugat de Salt. Bisbe Teuter: *basilicam sancti Cucuphatis in Salto*.
Existí un temple anterior a l'actual, atès que s'esmenta en documentació dels segles anteriors i trobem restes que així ho corroboren (dues làpides paleogràfiques); i en ocasió de les obres per a la instal·lació de la calefacció es van trobar les seves restes que foren documentades.
L'any 1305 es documenta la primera visita pastoral que esmenta sant Cugat de Salt. La visita és a càrrec del bisbe Bernat de Vilamarí.
L'any 1635 es construeix el temple actual.
L'any 1641 el bisbe mana fer una escala per pujar al campanar.
L'any 1913 es realitzen reformes i ampliacions.
L'any 1958 es consagren les dues campanes del campanar.
L'any 1975 es constitueix l'Assemblea Democràtica de Girona a l'església de Salt.
L'any 2005 es col·loca una imatge escultòrica de Sant Cugat a la fornícula de la façana de migdia, obra de Ramon Aubertí.

Patologies aparents. Observacions

En general es veu en bon estat. La part interior del campanar li convindria una neteja degut al problema que els coloms hi accedeixen.
La sobrietat esmentada del seu exterior es manté al seu interior sense gaires imatges ni peces a destacar.

Bibliografia

ALBERCH, Xavier. "Inscripcions a l'Església Parroquial de Sant Cugat. Un antic dipòsit de detinguts". Revista La Farga, núm.153. Salt, Casal de Jubilats, gener-febrer de 1995. p. 6-7.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.
BOSCH, Jaume. "Parròquia de Salt". Revista La Farga, núm. 130. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig de 1992. p. 10.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
CARITG, LL. "Transcripció Làpida Sepulcral a nom de Bernat Estrader de l'Església Parroquial de Sant Cugat (1362)". Revista La Farga, núm. 17. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1980. p. 10-11.
CARITG, Lluís. "Dos cents cinquanta anys enrera". Salt, Programa de Festa Major de Salt. 1985.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.
CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. any 1979.
CLARÀ, Josep. "La Parròquia de Salt l'any 1305". Revista La Farga, núm.3. Salt, Casal de Jubilats, juliol-agost de 1979. p. 15.
DONAT PÉREZ, Lúdia. Societat i Economia a Salt a la Baixa Edat Mitjana. Beques de Recerca de Salt. Salt, Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt, 1999.
ROURA, Gabriel. "El Delme de Salt en el segle XIV". Revista La Farga, núm.17. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1980. p. 17.
VVAA. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Edifici representatiu per la vila de Salt. Tot i que no supera els 400 anys d'antiguitat, sabem que el seu precedent és el punt d'inci de la comunitat. Valor simbòlic i social i de l'edifici en sí. Però, a més, l'església conté altres elements que cal preservar. Així trobem la maquinària de l'antic rellotge en desús que alberga el teulat del campanar; la làpida funerària dels Estrader del segle XIV; algun moble de retaule de finals del XVIII o del segle XIX (?); una làpida sepulcral amb escuts (família Marquès de Camps -?-). També el campanar és interessant atès que hi trobem algunes pedres amb la marca dels picapedrers i conté una escala de cargol tota de pedra de girona per accedir a la balustrada superior.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

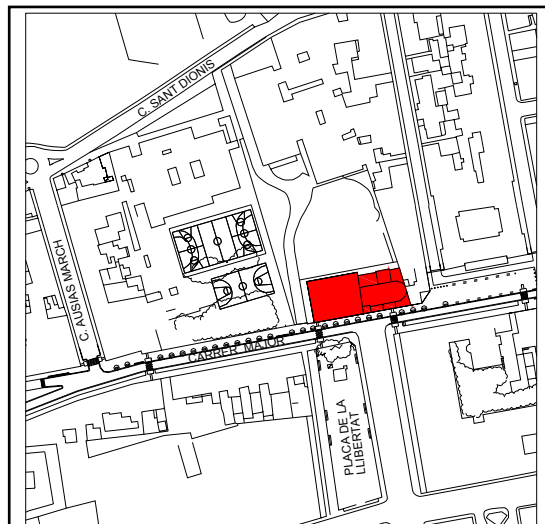
EDIFICI "LES BERNARDES" (ANTIC CAN TARRÉS)

E-02

SITUACIÓ Carrer Major		UTM 2773812
Data Construcció 1869	Autor inicial Desconegut	Propietat Diputació de Girona
Data intervenció 1 1944	Autor intervenció 1 Desconegut	Gestió Altres
Data intervenció 2 1982	Autor intervenció 2 Josep Ma. Fina Segura	Contacte Diversos

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.02)
Tipologia	Edifici
Superfície solar	929'51 m2.
Superfície construïda	716 m2.
Ús actual	Equipament Cultural
Ús original	Habitatge Unifamiliar i posteriorment Equipament Religios
Usos recomanats	Equipament Cultural

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Edifici de planta rectangular i dos pisos amb terrassa superior amb galeries laterals porxadades per la banda de ponent. A l'est, un campanar de planta i tres pisos i una capella annexa a la torre amb l'escut del reial monestir de Santa Maria de Cadins.</p> <p>A la façana principal, destaquen les mènsules motllurades, les obertures de llinda decorades amb antefixes de motius ornamentals vegetals a la manera de frontó de caire neoclàssic i tres frisos esculpits també amb motius vegetals i mènsules. La porta principal amb pilastres acanalades rematades per capitells de volutes i llinda amb motius florals i inscripció (1869) amb alineació d'antefixes a la part superior. Inicialment el bloc mantenia una simetria amb les obertures a cada planta i la gran balconada al pis noble, i encara que posteriorment s'hi afegeix el campanar, les reformes posterior han mantingut aquesta voluntat de recuperar la simetria.</p> <p>Al seu interior trobem la gran sala principal amb volta de canó lleugerament apuntada i la sala "Aguilera" amb el sostre de volta plana amb decoracions florals pintades i estucs.</p>

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

Antiga casa pairal dels Vilaseca Tarrés, antics administradors del Marquès de Camps.
L'any 1869 és la data que consta a la llinda d'entrada, probablement del moment que s'acaba la construcció.
Durant la Guerra Civil fou seu del Consistori i l'any 1939 és ocupada per les forces franquistes.
L'any 1941 es convertí en consultori mèdic.
L'any 1944 la finca és adquirida per les monges Bernardes i s'hi instal·len.
L'any 1979, la Diputació de Girona adquireix l'edifici.
L'any 1983 s'inaugura com a Casa de Cultura.
Des de l'any 1995 acull la seu del Centre de Suport del Gironès de la Universitat Oberta de Catalunya.

Patologies aparents. Observacions

No s'aprecien patologies aparents. Bon estat de conservació i manteniment.

Bibliografia

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH, Jaume. "El monestir de Santa Maria de Cadins". Revista La Farga, núm. 128. Salt, Casal de Jubilats, febrer de 1992. p. 18.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement de la Casa de Cultura Les Bernardes". Programa de Festa Major de Salt. 1985.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. any 1979.
MIRAMBELL, E. Dossier: El Císter a Girona. "Les religioses Bernardes al Gironès". Revista de Girona, núm. 155. Girona, Diputació de Girona, any 1992. p. 60-67.
TORRAMADÉ, R. "Les Bernardes". Revista la Farga, núm. 130. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig de 1992. p. 6-7.
VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Edifici significatiu i representatiu amb diversitat d'usos durant la seva història. Els últims anys ha estat seu de la Casa de Cultura i actualment és seu de la Universitat Oberta de Catalunya. Arquitectònicament és un exemple característic de casa pairal de finals del segle XIX reconvertida per a un ús social. És de valorar el conjunt de l'edifici. Destaquem els frisos, frontons i antefixes de la seva façana principal (tot i que siguin d'obra), porta i obertures. La gran sala i la sala "Aguilera" amb el sostre de volta plana amb decoracions florals pintades i estucs.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

La família Mut és esmentada en documents ja des del segle XIII.

L'1 de gener de l'any 1233, Grau, Vescomte de Cabrera feu definició i absolució a favor de Pere Mut de Salt. (arxiu diocesà, foli 265).

L'any 1245 ja s'esmenta el Mas de Pere Mut de Salt en un testament del bisbe Guillem de Cabanelles.

L'any 1305, Pere Mut i Berenguer Llorenç són esmentats a la primera visita pastoral que es conserva de Salt.

L'any 1357 s'esmenta un plet entre els canonges de la Seu Gironina i Pere Mut, entre d'altres, perquè feien un rec que perjudicava el molí de l'església.

En una de les pedres de la cantonada sud-oest de l'església de sant Cugat podem llegir la paraula Mut col·locada a l'inrevés.

Patologies aparents. Observacions

En general, el conjunt es veu ben reformat i en bon estat de conservació. Potser la façana posterior, per la travassera Coll, banda oest, presenta un cert abandonament.

Bibliografia

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "A cal Mut, si us plau!". Revista La Farga, núm. 90. Salt, Casal de Jubilats, juliol-agost de 1987. p. 5.

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. any 1979.

CLARÀ, Josep. "Sobre la Família Mut". Revista La Farga, núm.10. Salt, Casal de Jubilats, març de 1980. p. 14.

DONAT PÉREZ, Lúcia. Societat i Economia a Salt a la Baixa Edat Mitjana. Beques de Recerca de Salt. Salt, Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt, 1999.

ROS NICOLAU, Josep. L'Abans. El Gironès, Salt. Recull fotogràfic 1880-1965. El Papiol, Editorial Efadós SL. 2005. p. 331-333.

ROURA, Gabriel. "El Delme de Salt en el segle XIV". Revista La Farga, núm.17. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1980. p. 17.

VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

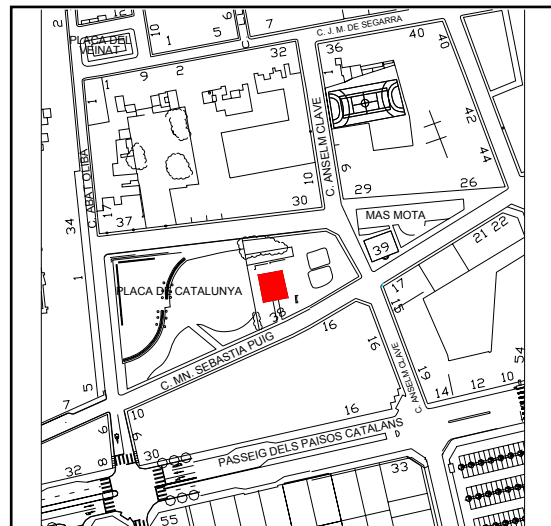
Conjunt de gran interès d'edificis amb pati. Elements que cal preservar com poden ser finestres gòtiques, torreta de guaita, arcs de mig punt, contraforts, pati arbrat, parets de rierencs, pou... El seu bon estat de conservació i manteniment (façanes pintades i reformades) donen un caràcter de qualitat i singularitat en aquest espai del barri vell. Es tracta de l'únic exemple a Salt de casa pairal del segle XVIII.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

EDIFICI CAN POUS			E-04
SITUACIÓ	Plaça Catalunya	UTM	3471402
Data Construcció	1913	Autor inicial	Desconegut
		Propietat	Privada
Data intervenció 1		Autor intervenció 1	Desconegut
		Gestió	Propietari
Data intervenció 2		Autor intervenció 2	Desconegut
		Contacte	Puig Dalmau, M ^a

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial en Ciutat Jardí (CLAU 2.4)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.04)
Tipologia	Casa Aïllada
Superfície solar	929'51 m2.
Superfície construïda	716 m2.
Ús actual	Habitatge Unifamiliar
Ús original	Habitatges
Usos recomanats	Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Edifici de caire senyorial del 1913 (data inscrita en la clau de la dovella de la porta principal). De planta gairebé quadrada i dos pisos, amb teulat a quatre vents i torreta o glorieta a la part superior. Les obertures de la façana principal amb arc escarser, tres a cada pis. Les línies d'impоста de cada pis decorades amb un fris de hierencs petits i elements ceràmics al fris superior. El remat de les obertures es soluciona amb un fris decoratiu de rajol vermell. La combinació de pintura (groc i blau) i dels materials emprats remarca el caire senyorial de la finca, tot i que el conjunt és d'una gran senzillesa. L'edifici es troba aïllat i voltat d'una tanca, amb pati, horta i arbrat.</p>

Dades històriques i/o tècniques

Edifici datat l'any 1913 com podem veure a la data inscrita en la clau de la dovella de la porta principal. Edifici ubicat en una de les zones de Salt que ha patit grans transformacions. Can Pous ha viscut de prop l'auge del Convent de Santa Clara, la instal·lació de la pressó, l'enderrocament del convent i la posterior construcció de pisos tot vol de la plaça urbanitzada.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
AUTOR DESCONEGUT. "Can Pous". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1991. p.18
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
PUIG DALMAU, Maria Rosa. Narracions Històriques de Salt. Salt, Ed. MR. Puig i Dalmau, 1987.
VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.
VVAA. "Tema Central. El Barri de la Plaça Catalunya". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1991. p.10-21.
VVAA. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.

Valoració

Tot i ser un edifici d'inicis del segle XX, és un dels exemples millors conservats de masia urbana típica del segle XIX. Per les seves característiques i ubicació, amb el Mas Mota, són els únics testimonis de la vessant més agrícola del barri del Veïnat (un barri eminentment obrer nascut a redós de la fàbrica tèxtil Coma i Cros). Can Pous és l'edifici que ha d'explicar a la posteritat unes formes de vida rural urbana enmig de blocs de pisos. A més, la seva ubicació a prop del que fou el convent de les Clarisses i posteriorment la pressó, pot afegir nous arguments per preservar la memòria de la ciutat.

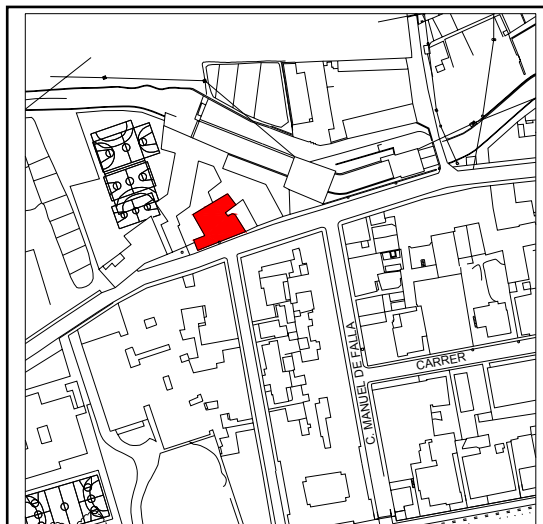
PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

EDIFICI "LA FARGA" (TORRE DE SANT DIONÍS) **E-05**

SITUACIÓ Carrer Sant Dionís, 43		UTM 2874104
Data Construcció S. XVI	Autor inicial Desconegut	Propietat Privada
Data intervenció 1	Autor intervenció 1 Desconegut	Gestió Propietari
Data intervenció 2 1991	Autor intervenció 2 Ramon Casals Romaguera	Contacte Castro Alejo, Maria

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	BCIN i al PGOM - 2002 (APP-3.05)
Tipologia	Casa Medieval Fortificada
Superfície solar	418'51 m2.
Superfície construïda	286 m2.
Ús actual	Habitatges
Ús original	Equipament Industrial
Usos recomanats	Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Conjunt aïllat de Mas i Torre adossats que anomenem mas fortificat. Es tracta d'una torre quadrangular, de defensa, de 5 x 5'5 metres i d'uns 15 metres d'alçada amb teulada a quatre vessants, construïda amb murs d'Opus Incertum de rierencs i pedra ben tallada als angles. Conté un màxim de tres obertures a cada costat, alguna emmarcada amb pedra ben tallada i d'estil gòtic, així com les espitlleres d'armes de foc al primer i segon pis. La Torre està adossada per la banda est al mas de planta rectangular i pis, de 10 x 12 metres i el conjunt ha estat totalment reformat en diverses ocasions i es situa a tocar la Sèquia Monar, al peu del Camí Ral d'Amer (avui carrer Sant Dionís).</p> <p>Cal destacar la finestra gòtica de pedra ben treballada amb decoració de rodeta de la façana del carrer Santdionís, probablement fruit de les obres documentades l'any 1576.</p> <p>La torre i el mas "Santdionís" (el seu nom prové de la família Santdionís, ciutadans de Girona) formen part del conjunt d'edificis que es trobaven disseminats dins del terme municipal de Salt, voltats d'extensió agrària i, alhora, podem considerar que és un dels embrions de la indústria saltenca. Incoat com a Bé Cultural d'Interès Nacional el 30 de juny de 1978, publicat al BOE 11 d'agost del mateix any.</p>

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1535 s'esmenta per primer cop la "torre de l'hereu de Mn. Pau Miquel que fou d'en Feixes". El propietari de la Torre d'en Feixes té dos molins, un fariner i un draper. Entre 1535 i 1572 es produeixen canvis de propietari.

L'any 1544, Miquel Estor de Santdionís posseïa "un molí amb martinet de fer claus", probablement el mas, no la torre. L'any 1560 sabem que el salt d'aigua és propietat de la família Sitjar.

L'any 1572, Galceran de Santdionís ven la Torre i unes terres a Pere Llorens, amb dret de recompra i l'any 1576 es signa un document entre Pere Llorens i Galceran de Santdionís per fer reformes al casal.

L'any 1623, Emmanuel de Santdionís recompra la Torre a Gaspar Llorens, però l'any 1768 ja trobem documentada la Torre com a propietat de Josep de Font i Cortada.

L'any 1781 l'Intendent General de Catalunya autoritza l'establiment d'una farga d'aram a Salt.

L'any 1796, Narcisa de Camps i de Font llegirà el conjunt, engrandint les propietats del Marquès de Camps.

L'any 1857 sabem que la farga encara manté la seva activitat.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen patologies. Conjunt restaurat i en bon estat de conservació.

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

ALBERCH, X.; BURCH, J i SAGRERA, J. "Els masos del pla de Girona". Actes del Col·loqui de Tardor: El Mas Medieval a Catalunya. Banyoles, Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles, 1998.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Arqueologia Industrial a Salt". Revista La Farga, núm. 86. Salt, Casal de Jubilats, març de 1987. p. 6-8.

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. any 1979.

CLARÀ, Josep. "Noves dades sobre la Farga de Salt". Programa de Festa Major. 1982.

DONAT PÉREZ, Lúcia. Societat i Economia a Salt a la Baixa Edat Mitjana. Beques de Recerca de Salt. Salt, Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt, 1999.

ROURA, Gabriel. "El Delme de Salt en el segle XIV". Revista La Farga, núm.17. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1980. p. 17.

VVAA. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.

Valoració

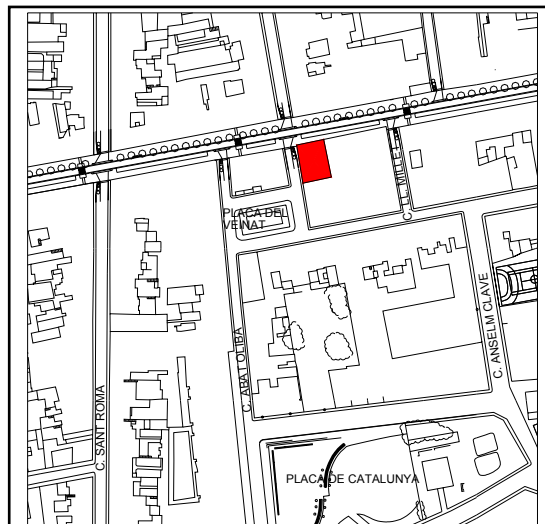
Conjunt de gran valor patrimonial. Edifici Torre-fortificada del gòtic civil, únic testimoni que resta de l'antiga Farga de Salt. Exemple d'edificació d'època medieval i moderna que combina funcions de defensa, industrial i domèstiques. Element de gran valor arquitectònic, però també històric per la seva funció i relació amb les diferents famílies de la vila (els Feixes, els Santdionís, els Sitjar, els Llorens i el Marquès de Camps) i amb els diferents elements com la Sèquia, la farga i els molins.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

EDIFICI DEL CARRER MAJOR, 39			E-06
SITUACIÓ Carrer Major, 39; cantonada plaça del Veïnat.		UTM	3473805
Data Construcció	S. XIX	Autor inicial	Desconegut
		Propietat	Privada
Data intervenció 1	1985	Autor intervenció 1	Joan Lluís Frigola
		Gestió	Propietari
Data intervenció 2		Autor intervenció 2	
		Contacte	Encesa Planagumà,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial d'Eixample Sub-Urbà (CLAU 1.4)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.06)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	253'41 m.2
Superfície construïda	1022 m.2
Ús actual	Habitatges + PB Comerç
Ús original	Habitatges
Usos recomanats	Habitatges + PB Comerç

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Edifici de planta rectangular i tres pisos. 4 obertures de llinda plana a la planta baixa. Les obertures/balcons de la façana presenten muntants de bloc sencer així com les llindes amb un lleuger arc escarser. Els 4 balcons del primer pis estan rematats amb un senzill frontó sobre mènsules i decorat amb antefixes apertxinades. Les obertures superiors estan decorades amb un guardapols d'angles rectes i remat de petxina. A l'imposta del pis superior hi trobem una cornisa sostinguda per mènsules que dona la impressió que fos l'alçada original de l'edifici. La cantonada amb la plaça del veïnat mostra blocs de pedra ben tallada arrodonida fins l'alçada de la cornisa.</p> <p>Reforma de certa solidesa estètica que ha buscat ressaltar-ne els trets més significatius per mitjà del color i el suport de l'arrebossat.</p>

Dades històriques i/o tècniques

Segons conversa amb Jaume Bosch i Termes, sabem que s'anomenava a "Can Berga" i que era habitat pels concessionaris dels cotxes de línia que anaven cap a Girona.

Es tracta d'un dels primers edificis de pisos en alçada que es fan a la zona del Veïnat, caracteritzat per construccions baixes.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen. Per les característiques de la façana, potser fora bo ordenar o amagar elements que distorsionen l'estètica com són el cablejat elèctric, contenidors d'escombraries, etc.

Bibliografia

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

Valoració

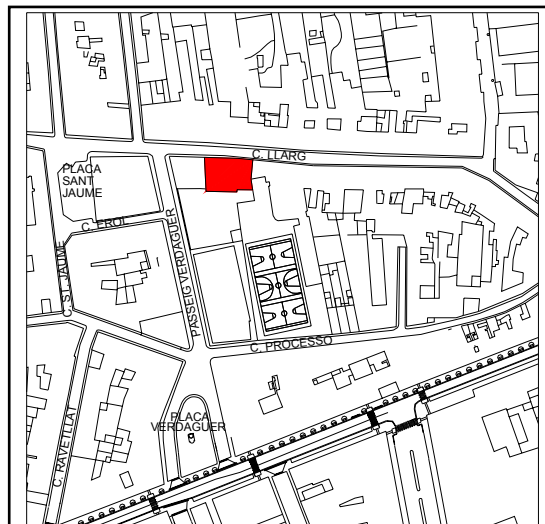
És un dels exemples de les primeres construccions de pisos en alçada a la zona i de l'expansió del Veïnat amb motiu de la creixent demografia. També serveix per entendre la importància que pren l'ara anomenat carrer Major com a via principal a partir del segle XIX.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

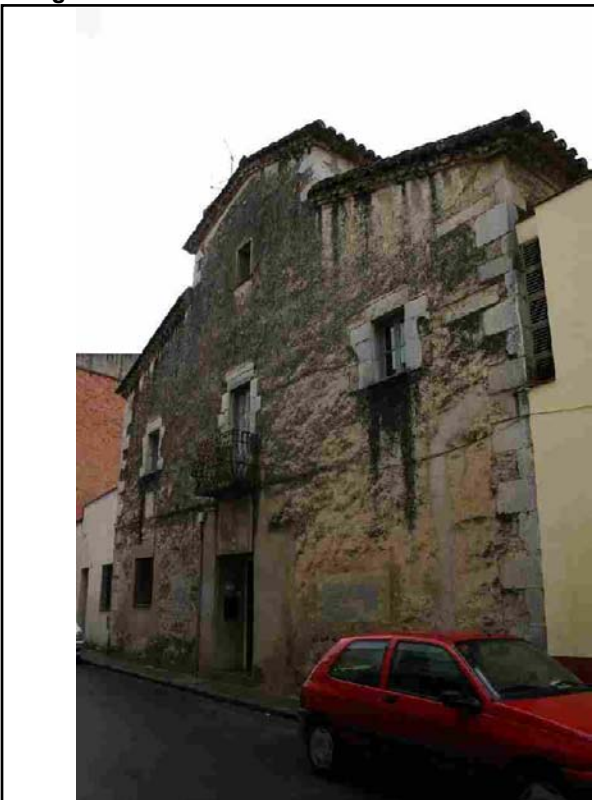
MASIA DE LA RECTORIA			E-07
SITUACIÓ	Carrer Llarg, 58	UTM	2371901
Data Construcció	1728	Autor inicial	Desconegut
Propietat	Bisbat		
Data intervenció 1		Autor intervenció 1	Desconegut
Gestió	Propietari		
Data intervenció 2		Autor intervenció 2	Desconegut
Contacte	Mn. Enric Roura		

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.07)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	207'9 m2.
Superfície construïda	839 m2.
Ús actual	Equipament de Servei Públic
Ús original	Masia
Usos recomanats	Equipament de Servei Públic

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Típica masia d'estructura basilical de planta i pis i segon pis per la pallissa o golfes al cos central. D'aparença simètrica, la façana presenta tres obertures a l'alçada de la planta noble amb llinda plana i muntants de pedra ben tallada. Murs de rierencs, tot i que arrebossats, i carreus ben escairats a les cantonades. La porta d'entrada s'ha modificat i probablement s'hagi reduït la llum. A la façana sud (part de darrera), l'obertura de les golfes és de punt rodó, les obertures del pis també tenen carreus a excepció del balcó central que s'ha modificat. En aquesta banda, la porta principal manté els muntants de pedra i llinda plana amb clau dovellada. La façana sud encara conserva el rellotge de sol amb la inscripció de 1728, 28 d'abril i la numeració.</p> <p>Al seu interior trobem la sala central amb volta de planamentaria amb rajol pla enguixat i amb arcs torals sobre mènsules i llunetes. La paret de la sala s'ha deixat de rierencs vista amb opus incertum força ben alienats i mantenint encara algun muntant de pedra ben tallada d'antigues obertures. Les golfes encara conserven els cairats de fusta.</p>

Dades històriques i/o tècniques

Per la data del rellotge de sol sabem que la construcció del mas és anterior a 1728.
Joan Ferrer Carbonell, rector de Salt, l'any 1896 cedeix a les Germanes Terciàries Dominiques una part de l'hort de la rectoria.

Patologies aparents. Observacions

En conjunt es veu en bon estat. Atès que la façana de rierencs ja ha estat tapada, potser fora bó un millor arrebossat de la façana i pintat, mantenint vistes les pedres ben treballades. Per la façana sud s'aprecien esquerdes que caldria revisar i sabem que també pateix problemes del teulat en mal estat. També caldria restaurar el rellotge de sol de la façana sud.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
ARXIU DIOCESÀ. Notaria, Notularum 1802-1947 i resta. Llibre G-180-02679.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
VVA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

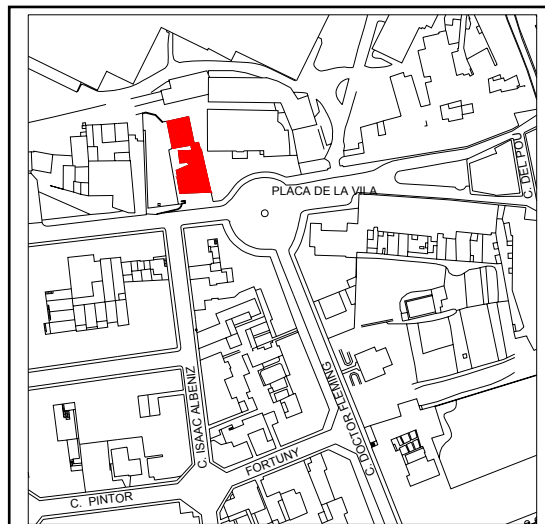
Es tracta d'un dels pocs exemples de masia d'època posterior a les construccions dels masos fortificats (segle XVIII) i que anaven configurant la trama urbanística de la vila de Salt. Així doncs, podem veure aquest mas com un dels elements cabdals i embrionaris que ens ajudin a entendre el creixement urbà de Salt. D'altres masies similars i que cal preservar serien la de Cal "Cigarro" del carrer J. Aguilera i el Mas Mota del Veïnat. També és important conservar i restaurar el rellotge de sol que aporta informació del mas com la data de 1728, senyal inequívoc de l'existència del mas al primer quart del segle XVIII.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

MAS LLORENS			E-08
SITUACIÓ	Plaça de la Vila	UTM	1972906
Data Construcció	S. XIII	Autor inicial	Desconegut
		Propietat	Ajuntament
Data intervenció 1	1609	Autor intervenció 1	Desconegut / Gaspar Llorens
		Gestió	Ajuntament
Data intervenció 2	1991	Autor intervenció 2	STM
		Contacte	Museu de Salt

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.08)
Tipologia	Casa Medieval Fortificada
Superfície solar	1419'04 m2.
Superfície construïda	825'7 m2
Ús actual	Equipament Cultural
Ús original	Mas Fortificat
Usos recomanats	Equipament Cultural

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Conjunt de Mas Fortificat amb Torre de planta quadrangular i tres pisos amb murs d'Opus Incertum amb filades de carreus rectangulars als angles i teulat a quatre vessants que podria datar-se entre els segles XI i XIII. Són característiques les espitlleres de ballesta, que originàriament en tenia 4 per cada cara i ara només en queden 10 i una gàrgola esculpida per la banda oest. A la planta baixa i segon pis trobem espitlleres d'armes de foc, ja del segle XVI. Actualment la banda de ponent de la Torre conté obertures a cada pis, amb muntants de pedra ben tallada. Destacar la finestra gòtico-renaixentista del primer pis amb la inscripció "Me Fecit 1609 Gaspar Llorens". A la part superior de la Torre veiem a cada cara una doble obertura d'arc de mig punt separades per mainell. A la banda sud podem veure l'exterior de l'escala de cargol, probablement també del 1609, que dóna accés als pisos superiors. A la banda de llevant, de la mateixa època, trobem un portal renaixentista d'accés a la sala principal de la casa. Documentalment sabem que la Torre era un cos exempt construït i avui es troba integrat al conjunt de l'edifici del Mas. Es tracta d'un edifici de dues plantes rectangulars construïdes sobre 3 cossos que junts formen una estructura construïda de 12 m. d'amplada per 35 d'allargada. El primer pis de cos del Mas que trobem entre la Torre i l'església, disposava de dues finestres gòtico-renaixentistes esculpides que actualment es troben al Mas Ribot. Actualment, encara conserva una finestra petita de pedra ben tallada amb arc conupal i decoració de rodeta i els muntants esculpits. En el Mas també trobem els carreus ben tallats per obertures i cantonades.</p>

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1217 trobem el Mas Llorens documentat. L'any 1359, les propietats dels Llorens queden recollides en un capbreu. (26 peces de terra i, paral·lelament es parla d'un molí d'en Martorell, en part també propietat del Mas Llorens)

L'any 1467 el Príncep Ferran fa estada estada al Mas Llorens.

Fins el segle XVI, sabem que explotaven algunes terres en alou però la majoria eren terres sota el domini de l'església o algun senyor.

L'any 1609 es realitzen obres que deixen entreveure la nova condició social del pagès "benestant", tot i perdent el fort caràcter defensiu que tenia el conjunt.

Al segle XVIII passà a mans dels familiars antecessors del Marquès de Camps segons consta en un inventari del 1796.

Durant els anys finals del franquisme, una de les dependències del mas s'anomena "Ca la Quela" i s'hi realitzen activitats de l'Escoltisme, reunions, debats i col·loquis. (Grup de dinamització local "La Pastera").

L'any 1981 L'Ajuntament (aleshores de Girona) adquireix el Mas Llorens.

L'any 1986 l'Ajuntament de Salt comença la restauració del mas Llorens.

L'any 1991 s'inaugura la restauració completament acabada.

Patologies aparents. Observacions

S'observen problemes d'humitat per capilaritat al peu dels murs que malmeten els revestiments.

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

ALBERCH, X.; BURCH, J i SAGRERA, J. "Els masos del pla de Girona". Actes del Col·loqui de Tardor: El Mas Medieval a Catalunya. Banyoles, Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles, 1998.

ALBERCH, Xavier. "Les descobertes arqueològiques del Mas Llorens". Revista la Farga, núm. 118. Salt. Casal de Jubilats, gener de 1991. p. 6.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

ARTAL i RODRÍGUEZ, Ramon. "El Mas Llorens de Salt. Notes per a una hipòtesi històrica". Revista La Farga, núm. 90. Salt, Casal de Jubilats, juliol-agost de 1987. p. 6-7.

ARTAL i RODRÍGUEZ, Ramon. "Projectar la restauració del Mas Llorens". Revista La Farga, n. 122. Salt, Casal de Jubilats, maig-juny de 1991. p.18-19.

BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Finestres Gòtiques del Mas Llorenç". Revista La Farga, núm. 45. Salt, Casal de Jubilats, maig de 1983. p. 13.

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

CONSELL DE REDACCIÓ. "El Mas Llorens: de Mas fortificat a Museu de Salt". Revista La Farga, núm.122. Salt, Casal de Jubilats, maig-juny de 1991. p. 14.

DONAT PÉREZ, Lúcia. Societat i Economia a Salt a la Baixa Edat Mitjana. Beques de Recerca de Salt. Salt, Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt, 1999.

EDITORIAL. "Cal recuperar el Mas Llorens". Revista La Farga, núm. 91. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1987. p. 3.

Valoració

Conjunt de gran valor patrimonial donada la seva antiguitat, valor arquitectònic i ús social i històric per la ciutat. Exemple característic de mas fortificat del gòtic civil (tot i que amb finalitats militars), i amb les posteriors modificacions d'època moderna. La seva situació geogràfica, al peu del camí ral, al costat de l'església i voltada de masos indica el caràcter defensiu de la torre. Però posteriorment, la història del conjunt l'ha anat configurant com un dels elements cabdals per la vila de Salt, pel seu caràcter agrícola i industrial (molí), fins l'actual funció de Museu. Són de destacar alguns elements com finestres gòtico-renaixentistes, l'escala de cargol tota de pedra ben treballada, la torre en sí i al seu interior les restes més antigues com la finestra amb festejadors o la porta d'accés a la sala.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

TORRE MIRONA

E-09

SITUACIÓ Carrer Dalai Lama, 7. Entrada occidental de Salt, prop del nucli antic.

UTM 1567602

Data Construcció S. XV

Autor inicial Desconegut

Propietat Privada

Data intervenció 1

Autor intervenció 1 Desconegut

Gestió Propietari

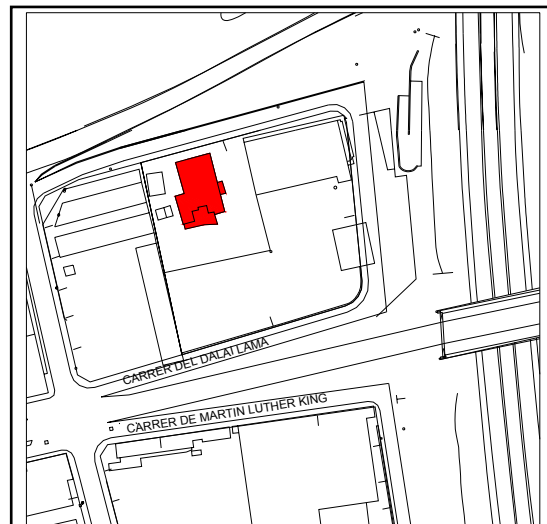
Data intervenció 2

Autor intervenció 2 Desconegut

Contacte Cinc Germanes SL.

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Industrial de Configuració Aïllada (CLAU 6.2)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.09)
Tipologia	Casa Medieval Fortificada
Superfície solar	4556'44 m2.
Superfície construïda	972 m2.
Ús actual	Sense Ús
Ús original	Mas Fortificat
Usos recomanats	Equipament de Servei Públic (?)

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Conjunt de Torre Fortificada i Mas de tres cossos i una sèrie de construccions addicionals. La Torre quadrangular amb parament d'Opus incertum, carreus ben tallats als angles i teulat a dues vessants, tot i que originalment era a quatre vents. Pren el nom de la família dels Miró i l'edificació és en el lloc on hi havia l'antic Mas Nou.

La Torre gairebé no conté obertures i la datem del segle XV-XVI, més tardana en relació als altres masos de Salt. És de caire militar i de gran austeritat.

El mas, avui en molt mal estat, s'estructura en diferents cossos de planta i pis i pallissa. Adossat a la torre manté l'austeritat d'elements a destacar. Algunes finestres de carreus ben tallats i algun contrafort de rierencs.

La tanca de les naus industrials que envolta el mas per la banda sud i de llevant de la façana i la torre no permet valorar el conjunt.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

En un capbreu de 1406 s'esmenta el Mas Nou. Els Miró, llinatge desconegut a Salt fins el segle XV, adquireixen el mas Nou i edifiquen la Torre que ja s'esmenta en una compra-venta de terrenys l'any 1487.

Ja al segle XVII trobem els Miró vivint a Ullastret i la finca passarà a propietat dels Font i més tard dels Camps.

A l'Arxiu Diocesà, en el plec de processos moderns, en el llibre de Francesc Mestre i Corretger número 171 podem trobar les actes de subhasta de la Torre Mirona de l'any 1615.

L'any 1989 s'urbanitza la zona de Torre Mirona.

Patologies aparents. Observacions

Conjunt en força mal estat. Fase d'abandonament progressiu, voltat de tanques i naus industrials. Al pati oest podem veure restes de cairats i teules trencades. Per la banda de llevant i del sud, la tanca de les naus industrials que l'envolten no permeten valorar el conjunt.

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

ALBERCH, X.; BURCH, J i SAGRERA, J. "Els masos del pla de Girona". Actes del Col·loqui de Tardor: El Mas Medieval a Catalunya. Banyoles, Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles, 1998.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

DONAT PÉREZ, Lúcia. Societat i Economia a Salt a la Baixa Edat Mitjana. Beques de Recerca de Salt. Salt, Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt, 1999.

ROS NICOLAU, Josep. L'Abans. El Gironès, Salt. Recull fotogràfic 1880-1965. El Papiol, Editorial Efadós SL. 2005.

VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

De nou un altre dels exemples de mas-torre a la plana de Salt. Tot i que la Torre Mirona és potser la de construcció més tardana en relació a les de la seva tipologia, és interessant pel fet que té un caire fortament militar i, la torre en sí, gairebé no ha patit modificacions. Tampoc sabem si es conserven restes de l'antic Mas Nou. Atès que sembla que les modificacions que ha rebut durant segles han estat d'afegits i no de mutilacions, seria bo de preservar el conjunt per futurs estudis o usos.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

EDIFICI DE L'ESCORXADOR

E-10

SITUACIÓ

UTM

Data Construcció

Autor inicial

Propietat

Data intervenció 1

Autor intervenció 1

Gestió

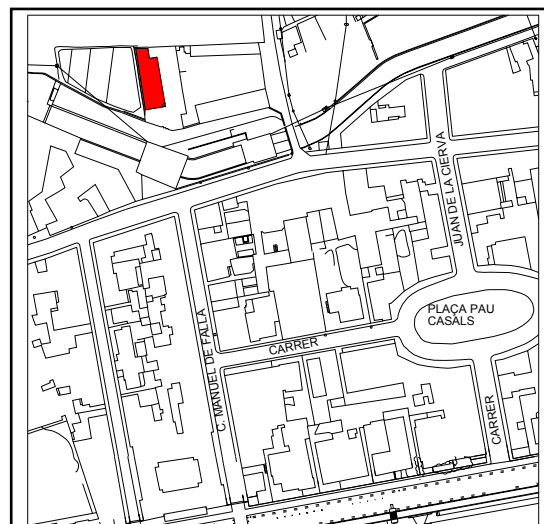
Data intervenció 2

Autor intervenció 2

Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	<input type="text" value="Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)"/>
Planejament derivat	<input type="text"/>
Classe de sòl	<input type="text" value="Sòl Urbà"/>
Qualificació urbanística	<input type="text" value="Sistemes d'Equipaments (CLAU D)"/>
Protecció actual	<input type="text" value="Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.10)"/>
Tipologia	<input type="text" value="Edifici"/>
Superfície solar	<input type="text" value="2071'4 m2."/>
Superfície construïda	<input type="text" value="823'9 m2."/>
Ús actual	<input type="text" value="Magatzem Municipal"/>
Ús original	<input type="text" value="Equipament de Servei Públic"/>
Usos recomanats	<input type="text" value="Magatzem Municipal"/>

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

L'edifici de l'antic escorxador municipal es troba dins del recinte de l'actual magatzem de la brigada municipal. De planta rectangular i teulat a dues vessants amb paraments d'opus incertum de rierencs i arrebossat de totes les façanes. A la façana principal, a llevant, hi trobem un porxo a dues vessants, sostingut per dos grans pilars d'obra i un encadellament de cairats de fusta. Les 4 finestres dobles dibuixen ondulacions en els angles superiors al igual que la gran obertura del portal d'entrada, confegint una uniformitat i harmonia de línies dins l'austeritat i senzillesa edilícia de l'edifici. El porxo i la façana es completen amb un frontó enlairat al bell mig de l'edifici, mantenint la simetria, i en el qual podem llegir l'any de construcció i l'ús inicial de l'edifici en lletres fetes amb ceràmica groga (AÑO 1930 - MATADERO MUNIC---- DE SA--). A la dreta del portal hi ha una finestra, fruit de reformes posteriors, que trenca la simetria i dona llum a una mena de compartiment interior. La façana és rematada per un ràfec de rajol dibuixant un fris d'arcuacions cegues.

La nau només es tanca amb un portal de fusta a manera de reixa i està compartimentada per les funcions de magatzem. El sostre embigat de cairats amb encadellat de fusta al vèrtex. Tot el recinte està tancat per un mur d'obra baix amb reixa de ferro i dos edificis de planta rectangular i teulat d'un sol vessant, de nova construcció. Al pati hi comptem una quinzena d'arbres, la majoria plàtans.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

A les últimes dècades del segle XIX, l'augment de població crea la necessitat de serveis públics i una creixent activitat del gremi de taulers que treballen sense cap mena de regulació. L'Ajuntament proposà la construcció d'un escorxador municipal, però no hi havien recursos econòmics.

L'any 1892 l'Ajuntament lloga una casa del carrer de Baix per fer les funcions d'escorxador en condicions precàries.

L'any 1929 - 1930 es construeix l'edifici de l'escorxador.

L'any 1986 va deixar de funcionar com a escorxador.

L'any 1987 es reforma i reconstrueix per magatzems de la brigada Municipal.

Patologies aparents. Observacions

Falten lletres del rètol original de ceràmica. La façana nord ha perdut part de l'arrebossat. En general es veu un lloc de treball i com a tal no es veu del tot afaïçonat.

Bibliografia

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

ALBERCH, Xavier. "Cronologia del Veïnat". Revista La Farga, núm.119. Salt, Casal de Jubilats, febrer de 1991. p. 13.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

Valoració

L'estimació és que es tracta d'un edifici que té més valor pel seu caràcter social que no pas arquitectònic. Solució constructiva dins la tònica d'austeritat i senzillesa. Exemple d'edificació industrial dels primers decennis del segle XX que, salvant les distàncies, sembla adoptar alguns dels punts exposats al CIAM per La Sarraz l'any 1928: *producció econòmicament eficaç, reducció i simplificació, racionalisme davant l'especulació, etc.*

Socialment l'antic Escorxador és una mostra més de l'auge demogràfic i industrial del Veïnat i serveix per veure com es crea la necessitat d'infraestructures municipals que ofereixin serveis públics en una època de creixement.

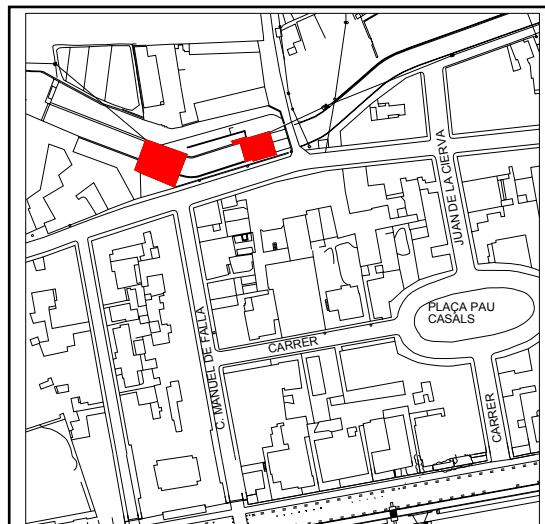
Emplaçament idoni per transformar-lo en equipament cultural o naturalista lligat a les Deveses.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CENTRAL DEL MOLÍ			E-11
SITUACIÓ	Carrer Sant Dionís, 51	UTM	2874105
Data Construcció	1924	Autor inicial	Desconegut
Propietat	Privada		
Data intervenció 1		Autor intervenció 1	Desconegut
Gestió	Propietari		
Data intervenció 2		Autor intervenció 2	Desconegut
Contacte	BENJAC SA.		

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Industrial de Configuració Aïllada (CLAU 6.2)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.11)
Tipologia	Infraestructura Hidràulica
Superfície solar	2806'17 m2.
Superfície construïda	1140 m2.
Ús actual	Equipament Industrial
Ús original	Equipament Industrial
Usos recomanats	Equipament Industrial

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>L'Edifici més característic i que coneixem com a central del molí és de planta quadrangular de dos pisos d'uns 100 metres quadrats cadascun i amb teulat a quatre vents.</p> <p>A la planta de baix hi trobem instal·lades les turbines i a la planta de dalt els alternadors i els quadres de comandaments. El salt d'aigua és de 2'3 metres d'alçada.</p> <p>Ubicat al carrer Sant Dionís, es pot observar el pont de la Central del Molí pel qual passa el camí que porta fins la zona d'esbarjo al costat del riu Ter anomenat "Pla dels Socs" a través de nombroses hortes i pel típic paisatge del bosc de ribera.</p> <p>A la part més oest, trobem les restes d'un altre edifici que forma part del complex. Edifici de planta rectangular i dos pisos, actualment es troba en estat ruïnós, sense teulada. Al seu interior podem apreciar encara alguna columna de forja i bigues de ferro de grans dimensions que sustentaven la planta interior, també enderrocada.</p> <p>A l'espai comprès entre els dos edificis hi trobem la sèquia amb un caminet lateral transitable, tot i que avui tancat dins la propietat.</p>

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

Fins al tombant del segle XIX la central del Molí va complir les funcions de molí fariner. Amb l'aparició de l'energia elèctrica la central del molí es reconverteix i aprofita el salt d'aigua per produir energia elèctrica.

1860 a redós de la fàbrica Coma i Cros treballà un molí fariner fins a tombant de segle XIX.

1903 l'enllumenat públic de Salt obté l'energia elèctrica de les turbines de les fàbriques que en conjunt regalen 160 "bugies" de potència.

1905 l'empresa "Alfons Chopitea" s'adjudica el subministrament elèctric de l'enllumenat públic de Salt: 34 fanals al poble i 24 al veïnat.

1924 un incendi fa que la fàbrica tèxtil del molí, propietat de Joan Biosca i Dalmau hagi de tancar. Joan Coma i Cros compra l'edifici del Molí a Josep Mª Pérez Xifra.

1924 J. Coma i Cros edifica la central del molí de Salt. Subministrava electricitat a la fàbrica tèxtil Coma i Cros (Salt).

1926 "Energia Eléctrica de Catalunya" és el nou subministrador d'electricitat a Salt.

1992 BENJAC S.A. compra la central.

Patologies aparents. Observacions

No s'aprecien patologies. La Central està restaurada i en funcionament.

Bibliografia

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOADAS i RASET, Joan. "La Transformació de Salt per la Indústria Tèxtil". Revista de Girona, núm. 126. Girona, Diputació de Girona, gener-febrer de 1988. p. 75-80.

BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Arqueologia Industrial a Salt". Revista La Farga, núm. 86. Salt, Casal de Jubilats, març de 1987. p. 6-8.

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

SUREDA i CANALS, Pere Joan. "Del segle passat a Salt, 1924.- Foc al Molí". Revista La Farga, núm. 191. Salt, Casal de Jubilats, maig de 2002. p. 13.

Valoració

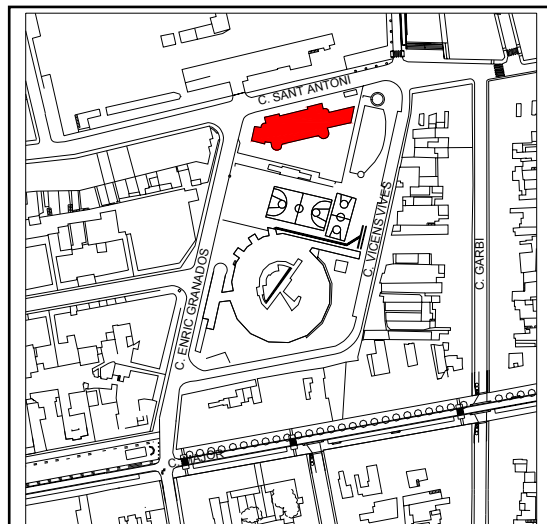
Edifici industrial en funcionament que cal mantenir i conservar per dues raons bàsiques: per la seva utilitat actual i per la empremta que deixa en la Història del Salt Industrial.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

RESIDÈNCIA LES VETES (ANTIGA GUARDERIA "COMA CROS")			E-12
SITUACIÓ Carrer Sant Antoni, 2; c. Vicens Vives i c. Enric Granados		UTM	3274401
Data Construcció	1954	Autor inicial	Claudio Diaz
		Propietat	Privada
Data intervenció 1	1990	Autor intervenció 1	STM. Artal / Canosa.
		Gestió	Propietari
Data intervenció 2		Autor intervenció 2	
		Contacte	Les Vetes

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.12)
Tipologia	Edifici
Superfície solar	1196'16 m2.
Superfície construïda	792 m2.
Ús actual	Residència d'Ancians
Ús original	Guarderia
Usos recomanats	Residència d'Ancians

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Antiga guarderia de la fàbrica Coma i Cros.</p> <p>Edifici de tres cossos poliedres allargats units a les cantonades del carrer per dos volums cilíndrics que serveixen d'accessos a l'edifici. Construït a base de parts de càrrega i sostres unidireccionals. A l'exterior de cada cos cilíndric trobem una mena de marquesina que serveix de soplug a la porta d'entrada i obertures de mig punt. Inicialment, l'edifici constava de planta baixa i pis, però s'amplia un pis més per sobre de la cornisa que rematava l'obra original. El cossos cilíndrics també s'enlairen un pis mantenint així l'harmonia de tot l'edifici.</p> <p>Projectat seguint els criteris racionalistes de l'època, tant des del punt de vista funcional com estètic, utilitza formes corbes, repetició i agrupament de finestres, coberta plana i arrebossats.</p>

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1954 s'inaugura la guarderia de la fàbrica Coma i Cros.
El 20 de febrer de 1991 el Bisbe de Girona, Mn. Camprodon autoritza a constituir la Fundació Civil Privada Parroquial Les Vetes.
12 de febrer de 1994, benedicció i col·locació de la Primera Pedra a "Les Vetes".
L'any 1995 s'inaugura la residència per a la tercera edat.
12 de novembre de 1995, Mn. Salvador Coll i Company és nomenat Patró de "Les Vetes".
10 de desembre de 1995 arriben les dues primeres Germanes del Cor de Maria per treballara a "les Vetes".

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.
ALBERCH, Xavier. "Cronologia del Veïnat". Revista La Farga, núm.119. Salt, Casal de Jubilats, febrer de 1991. p. 13.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
CALDAS i BOSCH, Àngel. Notícia d'una Parròquia: Sant Jaume de Salt. Salt, Parròquia de sant Jaume de Salt, 1998.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
FARGAIRE, El. "El Veïnat... Encara Existeix". Revista La Farga, núm. 35. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1982. p. 13.
VVAA. "La Residència d'Avis les Vetes". Revista La farga, núm. 147. Salt, Casal de Jubilats, març-abril de 1994. p.12-17.

Valoració

Arquitectònicament es tracta d'un edifici amb trets racionalistes i d'execució reeixida. És un dels pocs exemples d'aportació comunitària per part de les indústries.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

ESTACIÓ FEVE DEL VEÏNAT

E-13

SITUACIÓ

UTM

Data Construcció

Autor inicial

Propietat

Data intervenció 1

Autor intervenció 1

Gestió

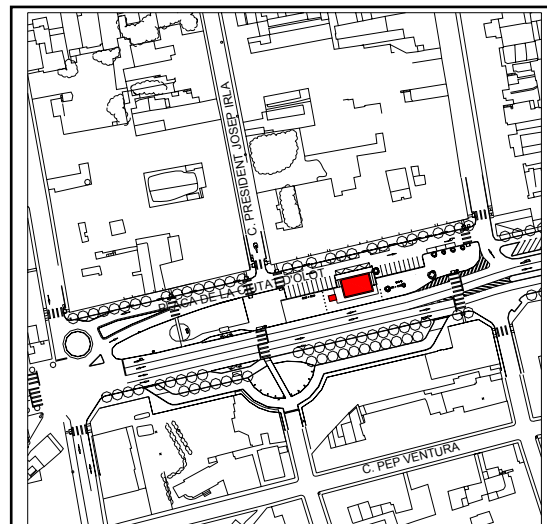
Data intervenció 2

Autor intervenció 2

Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	<input type="text" value="Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)"/>
Planejament derivat	<input type="text"/>
Classe de sòl	<input type="text" value="Sòl Urbà"/>
Qualificació urbanística	<input type="text" value="Sistemes d'Equipaments (CLAU D)"/>
Protecció actual	<input type="text" value="Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.13)"/>
Tipologia	<input type="text" value="Infraestructura Ferroviària"/>
Superfície solar	<input type="text" value="142'76 m2"/>
Superfície construïda	<input type="text" value="170 m2"/>
Ús actual	<input type="text" value="Equipament Cultural"/>
Ús original	<input type="text" value="Equipament de Servei Públic"/>
Usos recomanats	<input type="text" value="Equipament Cultural"/>

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de planta rectangular amb teulat a dues vessants i un annex amb funcions inicials de serveis sanitaris. Conté 4 obertures grans pel costat llarg a sud i 5 pel costat a nord i una per cada costat de ponent i llevant. La façana es decora combinant colors terrossos (vermell i groc) imitant els blocs d'obra industrial i ressaltant els angles i guardapols pintats sobre les obertures. La coberta sobresurt en voladís sostenint-se amb un seguit de mènsules triangulars.

La restauració de 1993 va buidar l'interior, mol desfigurat, per obtenir un espai diàfan amb cubicles interiors de baixa alçada i materials lleugers. Es conserven restes d'alguna andana.

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1895 s'inaugura el tram correponent al trajecte Salt - Amer del tren d'Olot.
L'any 1898 s'inaugura el tram Salt - Girona.
L'any 1905 s'instal·la el baixador de Salt del Tren d'Olot.
L'any 1916, l'Estació del Veïnat es converteix en "Apeadero".
L'any 1921, l'Estació del Veïnat es torna a considerar "Estació".
L'any 1950 es construeix el baixador de Salt, avui enderrocat.
L'any 1969 es suprimeix la línia ferroviària i en el seu traçat s'hi instal·larà el vial, passeig del Països Catalans.
L'any 1983 l'edifici de l'Estació, propietat de l'Ajuntament, s'obre com a nou centre de joves.
L'any 1993 s'inauguren les obres del centre juvenil de l'Estació

Patologies aparents. Observacions

No s'observen. Potser caldria repassar la pintura exterior.

Bibliografia

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
CONSELL DE REDACCIÓ. "Inauguració de les obres de l'Estació". Revista La Farga, núm. 139. Salt, Casal de Jubilats, març-abril de 1993. p.5.
PRAT i SUY, Francesc. Les Estacions del Tren d'Olot. Anàlisi Arquitectònica Constructiva. Girona, Diputació de Girona. 2000.

Valoració

Patrimoni arquitectònic que, al igual que l'Antic Escorxador o la Central del Molí, ens ajuda a entendre el creixement industrial de Salt. Infraestructures civils que expliquen la necessitat dels diferents serveis que anaren creant la riquesa industrial i cultural de Salt durant l'acabament del segle XIX i l'inici del XX. En aquest cas, és un dels millors records que preservem del pas del ferrocarril per la ciutat i de la importància d'aquest pel conjunt de la població de l'època. Per altra banda, obeeix a un tipus d'edifici inconfusible de la construcció ferroviària del segle XIX, que amb el conjunt d'altres estacions, permet resseguir la ruta del carrilet d'Olot.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

MASIA DE CAN SITJAR

E-14

SITUACIÓ

UTM

Data Construcció

Autor inicial

Propietat

Data intervenció 1

Autor intervenció 1

Gestió

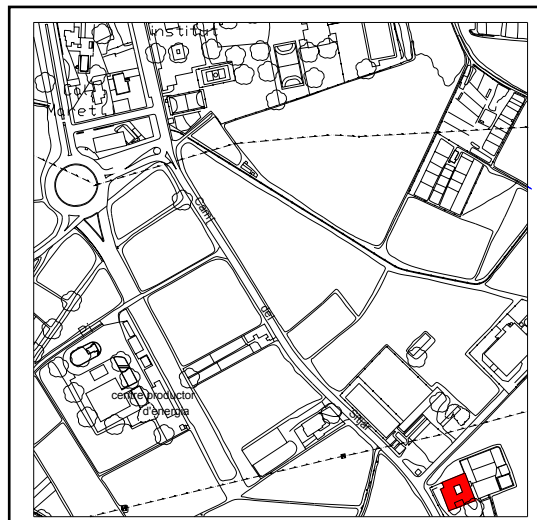
Data intervenció 2

Autor intervenció 2

Contacte

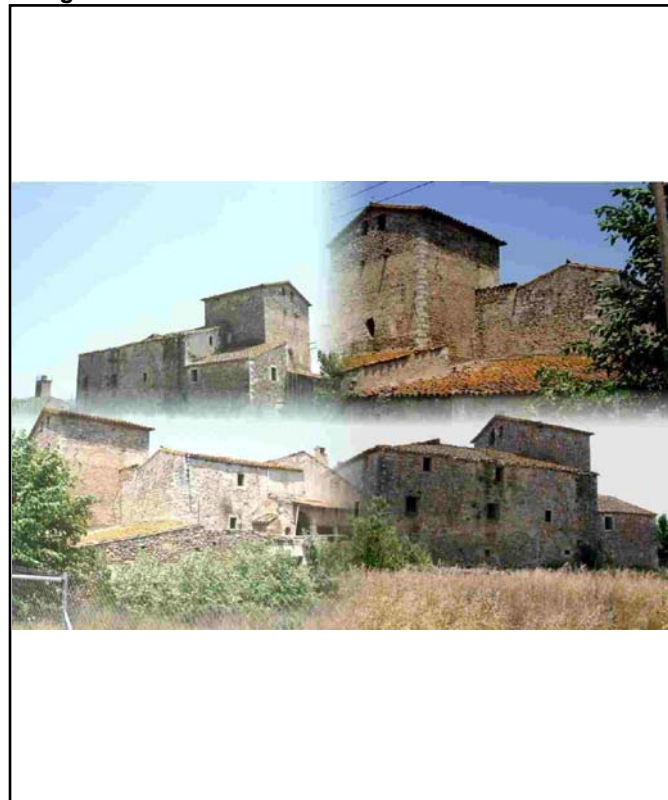
SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	<input type="text" value="Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)"/>
Planejament derivat	<input type="text"/>
Classe de sòl	<input type="text" value="Sòl Urbanitzable Delimitat"/>
Qualificació urbanística	<input type="text" value="Zona General Terciària amb Espais Oberts (CLAU 4)"/>
Protecció actual	<input type="text" value="Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.14)"/>
Tipologia	<input type="text" value="Casa Medieval Fortificada"/>
Superfície solar	<input type="text" value="4675 M2."/>
Superfície construïda	<input type="text"/>
Ús actual	<input type="text" value="Sense Ús"/>
Ús original	<input type="text" value="Explotació Agrària"/>
Usos recomanats	<input type="text" value="Equipament de Servei Públic"/>

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Mas fortificat edificat al voltant d'una torre al pla de Salt, prop del camí de Palau i l'encreuament que venia d'Aiguaviva i Vilablareix. Seria el tipus que podríem classificar de Domus residencial fortificada.

La Torre, origen del mas, de planta rectangular (8'40 x 6'20 m.), possiblement ja construïda el segle XII, és d'Opus Incertum amb carreus rectangulars als angles i paraments massissos de més d'un metre d'amplada. Amb una alçada de 3 pisos i el teulat a dues vessants, conté espitlleres de ballesta.

El Mas fortificat o domus es construeix possiblement a principis del segle XII i combina estances i elements defensius formant un pati interior central de 8 x 12'60 metres voltat de 3 edificis independents de planta rectangular. L'edifici situat al nord és el més llarg (27'20 x 5'70 m.), amb espitlleres a la façana planta i dos pisos. L'edifici de llevant (22'5 x 7'1 m.) conté una galeria oberta al pati (avui tapiada). L'edifici sud (12'60 x 5'20 m.) també té espitlleres de ballesta i la planta baixa està oberta al pati per dos arcades de punt rodó.

El mas conserva alguns elements d'interès arquitectònic i artístic com una escala gòtica adossada a la paret, 2 arcades de punt rodó, una porta de dovells romànica i una finestra de llinda amb doble arcuació de mig punt romànica de dimensions petites i tot un seguit de mènsules més o menys ben treballades que sustentaven els sostres plans enbigats.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1275 els Sitjar són propietaris de diversos camps del mas Llorens.
Al segle XIV la família Sitjar participa en el govern de la ciutat de Girona i ostenta el domini de totes les possessions del mas Feixes i del mas Artau, dues peces del mas Mut i una peça del mas Llorens.
L'any 1406, un capbreu ens indica que els Sitjar tenien domini directe sobre gairebé totes les terres del mas Ribot.
L'any 1453 Bernat de Sitjar obté el domini útil de la sèquia Monar.
L'any 1469, en un dels setges a la ciutat de Girona, serví de plaça forta a les tropes del duc de Lorena.
Al segle XVI es realitzen algunes reformes a la casa (escala monumental adossada a la paret i porta al segon pis de la torre).
L'any 1620 Francesc de Cruilles i Sitjar ven el domini de la sèquia Monar als jurats de Girona.
A partir del segle XVII el mas comença a canviar de propietaris i passarà a mans dels Solterra i finalment de la família Mut.

Patologies aparents. Observacions

Estat d'abandonament. El conjunt està voltat de tanca i no permet veure l'interior. La torre presenta una esquerda per la cara sud.

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.
ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.
ALBERCH, X.; BURCH, J i SAGRERA, J. "Els masos del pla de Girona". Actes del Col·loqui de Tardor: El Mas Medieval a Catalunya. Banyoles, Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles, 1998.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Els nostres noms de lloc". Revista La Farga, núm. 65. Salt, Casal de Jubilats, febrer de 1985. p. 18-19.
BOSCH, J. "Imatges de Salt. El Citjar". Quaderns d'Història de Salt núm. 3. Salt, Taller d'Història de Salt, 1991. p. 8.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.
CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.
DONAT PÉREZ, Lúdia. Societat i Economia a Salt a la Baixa Edat Mitjana. Beques de Recerca de Salt. Salt, Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt, 1999.
ROS NICOLAU, Josep. L'Abans. El Gironès, Salt. Recull fotogràfic 1880-1965. El Papiol, Editorial Efadós SL. 2005.
ROURA, Gabriel. "El Delme de Salt en el segle XIV". Revista La Farga, núm.17. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1980. p. 17.
VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Ens trobem davant de l'exemple de mas medieval fortificat del Pla de Salt amb més excepcionalitat. Un tipus de construcció amb elements romànics i gòtics de caràcter civil. Casa forta i de pagès excepcional de gran valor patrimonial, històric i arquitectura medieval.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

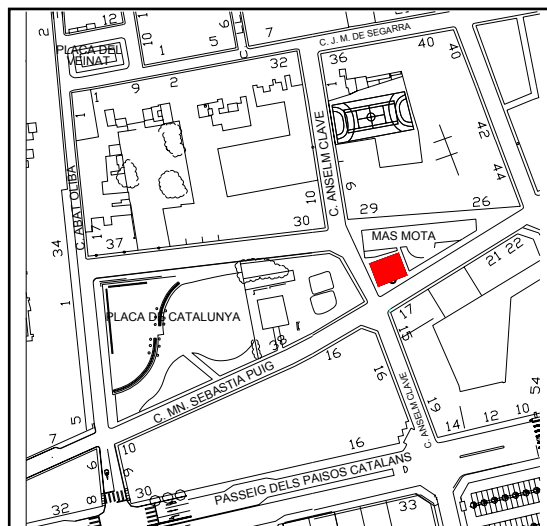
MAS MOTA

E-15

SITUACIÓ Plaça Catalunya. Confluència carrers Anselm Clavé i Mn. Sebastià Puig.		UTM 3572801
Data Construcció s. XVIII	Autor inicial Desconegut	Propietat Ajuntament
Data intervenció 1 1985	Autor intervenció 1 STM	Gestió Ajuntament
Data intervenció 2	Autor intervenció 2	Contacte Ajuntament

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)
Protecció actual	Àmbits Protecció Patrimoni PGOM - 2002 (APP-3.17)
Tipologia	Casa Aïllada
Superfície solar	141 m2.
Superfície construïda	332 m2
Ús actual	Equipament de Servei Públic
Ús original	Masia
Usos recomanats	Centre Social

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Típica casa de pagès urbana, també anomenades "masies basilicals", de planta quadrangular i pis i golfes o pallissa al cos central.</p> <p>Si bé el seu interior ha estat molt reformat, manté l'estructura original. Les façanes estan arrebossades i hem de creure que els murs són d'opus incertum amb còdols rierencs i pedra ben tallada als angles. També trobem un contrafort a cada punt cardinal menys a sud que és la façana principal.</p>

Dades històriques i/o tècniques

La família Puig són propietaris de Can Pous i el Mas Mota.
Rosa Maria Puig i Dalmau cedeix el Mas Mota a l'Ajuntament per poder urbanitzar la plaça Catalunya i preservar el Mas.
L'any 1985 s'arranja el mas Mota com a Centre Social de base.

Patologies aparents. Observacions

Humitats per capilaritat als baixos. Forjats dels anys 70 amb aluminosi.

Bibliografia

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
DESCONEGUT. "Mas Mota". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1991. p.19.
TORRAMADÉ, R. "Mas Mota (can Mericana Seca)". Revista la Farga, núm. 137. Salt, Casal de Jubilats, març-abril de 1993. p. 4.
VVAA. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.

Valoració

Masia de pagès que ha quedat engolida en mig del veïnat i de blocs de pisos. Per les seves característiques i ubicació, amb Can Pous, són els únics testimonis de la vessant més agrícola del barri del Veïnat (un barri eminentment obrer nascut a redós de la fàbrica tèxtil Coma i cros). Arquitectònicament és un altre dels exemples característics de planta basilical com la Rectoria o Cal Cigarro.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CAL SIGARRO

E-16

SITUACIÓ Carrer Josep Aguilera, 17-19

UTM 1972928

Data Construcció 1733(?)

Autor inicial Desconegut

Propietat Privada

Data intervenció 1 1875

Autor intervenció 1 Desconegut

Gestió Propietari

Data intervenció 2 1986

Autor intervenció 2 Pere de Prada i Jaén

Contacte Fita, Martí. Casals

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)

Planejament derivat PERI Barri Vell

Classe de sòl Sòl Urbà

Qualificació urbanística Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)

Protecció actual Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-1.01)

Tipologia Casa Urbana

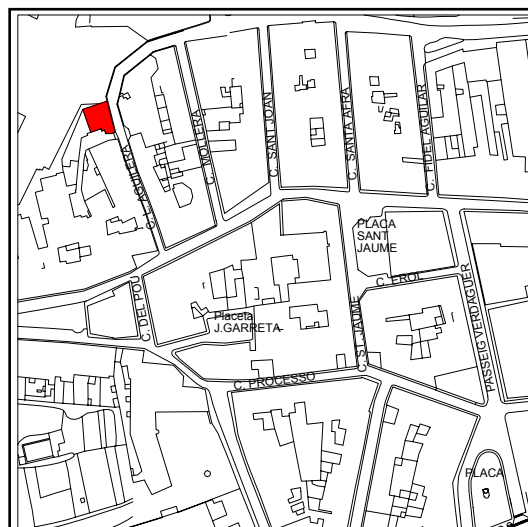
Superfície solar 676'36 m2.

Superfície construïda 477 m2.

Ús actual Habitatge Unifamiliar

Ús original Habitatges

Usos recomanats Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de planta basilical, dos pisos i pallissa o golfes. L'edifici té l'aspecte d'haver-se modificat substancialment. És possible que inicialment constés de planta i pis i que una modificació de l'any 1875 s'ampliés a un pis més com es constata en una rajola entre cairats del sostre de la pallissa. A l'alçada del primer pis, per la façana a sud, s'ha trobat un rellotge de sol que es va malmetre quan s'aixecà un pis més. Es pot llegir la data de 1766(?).
 Construcció d'Opus Incertum amb rierencs i pedres ben tallades als angles i muntants i llindes de les obertures. La pallissa, per la façana sud, presenta una obertura triple amb balustrada i arcs de mig punt. Al pati davanter hi trobem un pou cobert amb una terrassa creant un espai recollit entre el portal d'entarda i el mas.
 La diversitat de mides i tipus d'obertures, així com la terrassa/cobert del pou trenquen la simetria que és característica en aquests tipus d'edificacions.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

Segons conversa amb en Martí Fita, inicialment la casa era de planta i pis (escriturada). Segons hem pogut constatar per una data que apareix en un rellotge de sol esgrafiat a la façana del primer pis, sabem que és del 1766 (?) o en qualsevol cas del segle XVIII atès que el decenni no es llegeix prou bé.

Aquest rellotge es malmeté per la segona reforma que aixecà un pis i les golfes. Consta escrit en una rajola del sostre entre cairats l'any 1875, probable data de l'ampliació.

L'any 1986, la Sra. Maria Casals i Teixidor demana llicència d'obres per canviar una part de la teulada de la casa (Expedient 675/86 de l'Arxiu Municipal de Salt).

Patologies aparents. Observacions

No s'observen. La reforma de la façana de migdia ha posat al descobert un rellotge de sol que caldria restaurar i deixar vist.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

Casa de planta basilical com la Rectoria del carrer Llarg i el mas Mota. Exemple de masia d'època posterior a les construccions dels masos fortificats (segle XVIII) i que anaven configurant la trama urbanística de la vila de Salt.

A més de la casa en sí, un element a tenir en compte a conservar i restaurar és el rellotge de sol que aporta informació del mas com la data de 1766 (?).

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

Amb data de 30 de novembre de 1974, Joaquim Muñoz Ravetllat demana construir una paret de tancament de façana al carrer processó, 27, de 10 metres de llarg per 3'70 metres d'alçada segons consta en l'expedient 92.1/74 de l'Arxiu Municipal.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

Casa unifamiliar del barri vell que manté la tipologia característica de planta i pis. Funcionalitat i senzillesa.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CASA AL C. PROCESSÓ, 53

E-18

SITUACIÓ Ptge. del Carrer Processó, 53

UTM 2371926

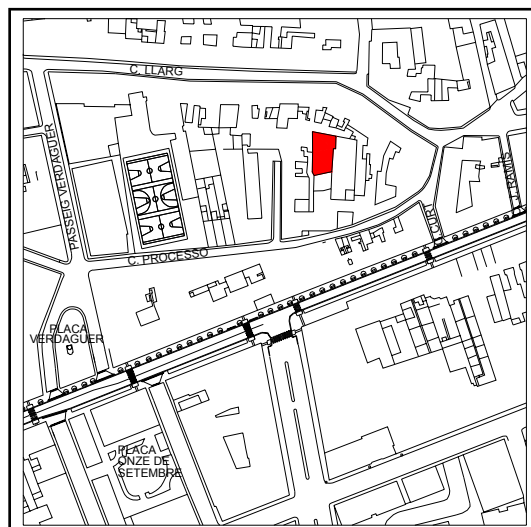
Data Construcció Autor inicial Desconegut Propietat Privada

Data intervenció 1 Autor intervenció 1 Gestió Propietari

Data intervenció 2 Autor intervenció 2 Contacte Casellas Ciurana,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-1.03)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	221'62 m2.
Superfície construïda	281 m2.
Ús actual	Magatzem
Ús original	Casa Urbana Agrícola
Usos recomanats	Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de planta rectangular i dos pisos amb teulat a dues vessants. Construcció a base de rierencs i muntants, llindes i àmpits de les obertures a base de rajol vermell o maó massís. La façana té tres obertures a cada pis i a la part central del pis superior l'obertura és de mig punt. Edifici sense arrebossar i amb pocs elements a destacar.
Si bé avui sembla un magatzem d'usos industrials, sembla que en origen podria tractar-se d'una finca agrícola amb magatzem per treballs rurals i cria de bestiar.

Dades històriques i/o tècniques

No es coneixen.

Patologies aparents. Observacions

Dóna la sensació que l'edifici no està habitat. Les finestres dels pisos superiors obertes denoten un cert estat d'abandonament, malgrat que la planta inferior sembla que s'utilitzi com a magatzem d'electrodomèstics vells.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

Edificació que ens permet veure l'ús dels còdols i rierencs, de gran senzillesa fugint de qualsevol element decoratiu.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CASA AL C. LLARG, 10

E-19

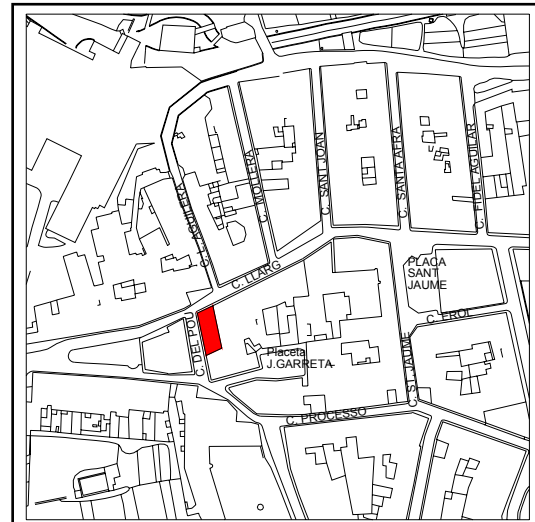
SITUACIÓ Carrer Llarg, 10. Cantonada amb carrer del Pou.

UTM 2171901

Data Construcció Autor inicial Propietat Privada
 Data intervenció 1 1983 Autor intervenció 1 Ernest Bosch Martí Gestió Propietari
 Data intervenció 2 1988 Autor intervenció 2 Joan Aleñà i Fugueres Contacte Currius Canudas,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-1.04)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	118'22 m2.
Superfície construïda	195 m2.
Ús actual	Habitatges + PB Comerç
Ús original	Habitatges
Usos recomanats	Habitatges + PB Comerç

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de planta rectangular i pis. Pel carrer Llarg, trobem la porta d'accés a la fleca, una finestra/aparador i al primer pis obertura d'accés a la balconada. Pel carrer del Pou a planta baixa trobem un gran aparador, 3 finestres i una porta, al pis una gran balconada seguida del carrer llarg amb 4 obertures. A l'extrem sud, l'edifici s'aixeca una planta amb un altre balcó i una mena de porxo cobert d'obra nova sobre la terrassa. Totes les obertures disposen de guardapols simple i el ràfec planer està sostingut per mènsules de motius florals. cal esmentar també el forjat de la barana del balcó i el reixat d'alguna finestra. La façana pintada de color salmó clar disposa d'un sócol de plaques imitant la pedra i la cantonada arrodonida.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

El 20 de juny de 1983, Fortià Corrius demana llicència per canviar una paret mestra a la planta baixa i l'expedient s'allarga fins el 1985. (Expedient d'obres 15/83 Arxiu Municipal de Salt).
El mes de juny de 1988 es va encendre la xemeneia del forn de pa i afectà el teulat, cairats de fusta i llates que va obligar a reformar la coberta. (Expedient d'obres 567/88 Arxiu Municipal de Salt).

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

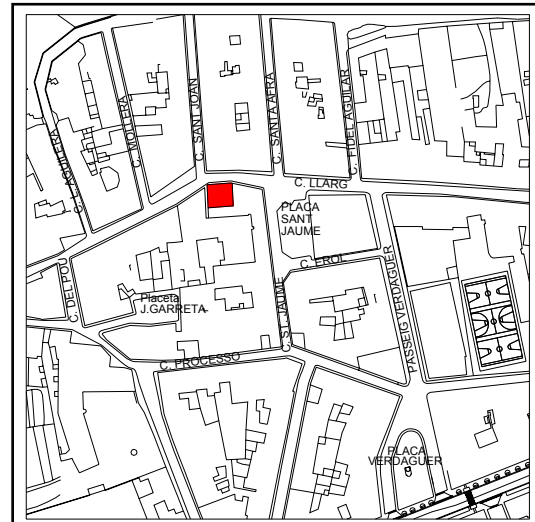
Edifici característic de la zona. Casa de poca alçada que s'ha adaptat a les funcions de fleca i que amb les reformes ha adoptat un cert aire senyorial, si més no, s'ha volgut donar-li una dignitat dins la senzillesa edilícia.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CAN MURIEL			E-20
SITUACIÓ	Carrer Llarg, 38	UTM	
Data Construcció		Autor inicial	Desconegut
		Propietat	Privada
Data intervenció 1	1991	Autor intervenció 1	Pere de Prada i Jaén
		Gestió	Propietari
Data intervenció 2	1995/1998	Autor intervenció 2	Romà Monreal Bosch
		Contacte	Muriel Delgado,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-1.05)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	99'65 m2.
Superfície construïda	164 m2.
Ús actual	Habitatges + PB Comerç
Ús original	Habitatges
Usos recomanats	Habitatges + PB Comerç

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de planta rectangular, pis i golfes ampliades i reconvertides en estudi. Casa rural urbana que ha estat reformada i combina l'arrebossat pintat de les façanes (tapant els còdols rierencs) amb les pedres ben tallades dels angles i obertures. Unes reformes efectuades entre els anys 1995 i 1998 van modificar substancialment el volum de l'edifici i les obertures.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1991 es demana llicència d'obres per reformes al bar de la planta baixa. (Expedient 988/91 Arxiu Municipal de Salt).
L'any 1995 es demana llicència d'obres per reforma i ampliació de vivenda. Es produeixen modificacions en el projecte inicial i es reforma substancialment el volum i les obertures. Tot plegat comporta que s'obrin diligències sancionadores i el desembre de 1998 encara falta per acabar la façana principal. (Expedient 899/95 Arxiu Municipal de Salt).

Patologies aparents. Observacions

No s'observen

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

L'actual aspecte no s'adiu amb l'origen de la construcció i és una llàstima que no s'hagi mantingut. Malgrat tot, la seva aparença no desacorda dins el nucli vell atès que s'ha realitzat un calc d'altres edificis ja existents.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CASA AL C. SANT DIONÍS, 3

E-21

SITUACIÓ Carrer Sant Dionís, 3

UTM 24726

Data Construcció

Autor inicial Desconegut

Propietat Privada

Data intervenció 1

Autor intervenció 1 Desconegut

Gestió Propietari

Data intervenció 2

Autor intervenció 2 Desconegut

Contacte Casells Casals,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)

Planejament derivat PERI Barri Vell

Classe de sòl Sòl Urbà

Qualificació urbanística Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)

Protecció actual Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-1.15.1)

Tipologia Casa Urbana

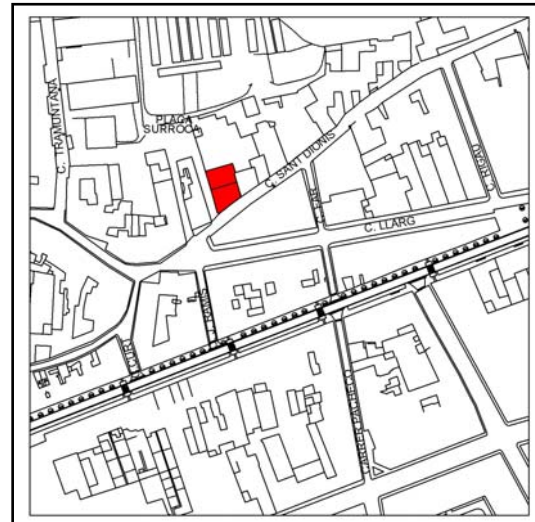
Superfície solar

Superfície construïda

Ús actual Habitatges

Ús original Habitatges

Usos recomanats Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de planta rectangular del segle XVII o XVIII amb modificacions de l'any 1837 segons consta en la llinda d'entrada (Jauma Franquesa 1837). Teulat a dues vessants, façana de rierencs i pati anterior. De planta i dos pisos, amb porta de llinda plana i muntants de pedra. Al primer pis 3 finestres i a les golfes 5 obertures, 3 de les quals de punt rodó al centre de façana. el pati, voltat per mur de pedra seca i portal de ferro té un pou i un forn en bon estat de conservació. A la sala d'entrada una volta catalana de rajol pla i al primer pis, dins la sala noble, una fornícula amb una talla de fusta policromada de la Verge i pintura a la paret original de l'any 1870.

Dades històriques i/o tècniques

No es coneixen.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

El conjunt de cases permet veure diferents tipologies de casa rural urbana amb més o menys encert a l'hora de reformar-les. hi ha elements de gran interès com són les llindes de pedra esculpides, el pou i forn del número 3, així com la fornícula de l'interior, la volta plana...

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CAN MARET NOU

E-22

SITUACIÓ Carrer Sant Dionís, 9

UTM 24726

Data Construcció

Autor inicial Desconegut

Propietat Privada

Data intervenció 1

Autor intervenció 1 Desconegut

Gestió Propietari

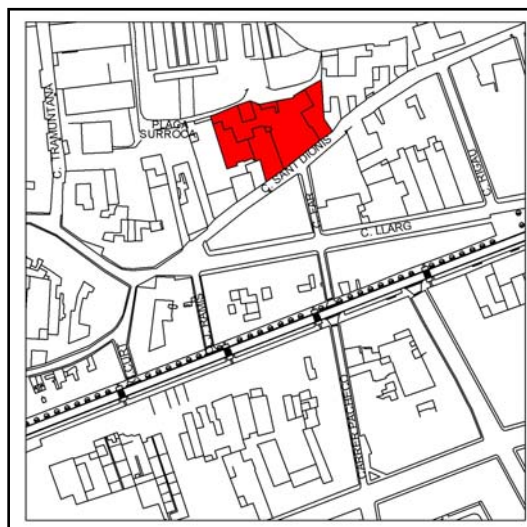
Data intervenció 2

Autor intervenció 2 Desconegut

Contacte Casells Casals,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-1.15.2)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	1550'89 m2
Superfície construïda	1164 m2
Ús actual	Habitatges
Ús original	Habitatges
Usos recomanats	Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de "can Maret Nou" reconstruït amb 3 cossos amb teulat a dues vessants canviant l'orientació el cos central (oest a est). L'accés és a través del pati per la banda de llevant que presenta la façana principal. Planta i pis amb un segon pis el cos central. Obertures amb muntants de pedra, alguna nova, i algunes amb llindes del segle XVII (1608). Tota la façana arrebossada i pintada de blanc, deixant vistos els carreus de les cantonades i amb ràfec de teula ceràmica. Al costat est hi ha una pallissa amb parets de rierencs i coberta de cairats i llatges sota teules.

Dades històriques i/o tècniques

No es coneixen.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

El conjunt de cases permet veure diferents tipologies de casa rural urbana amb més o menys encert a l'hora de reformar-les. hi ha elements de gran interès com són les llindes de pedra esculpides, el pou i forn del número 3, així com la fornícula de l'interior, la volta plana...

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CASA AL C. SANT DIONÍS, 15

E-23

SITUACIÓ Carrer Sant Dionís, 15

UTM 2472618

Data Construcció

Autor inicial Desconegut

Propietat Privada

Data intervenció 1 1975

Autor intervenció 1 Desconegut

Gestió Propietari

Data intervenció 2

Autor intervenció 2 Desconegut

Contacte Casellas Ciurana,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)

Planejament derivat PERI Barri Vell

Classe de sòl Sòl Urbà

Qualificació urbanística Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)

Protecció actual Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-1.16)

Tipologia Casa Urbana

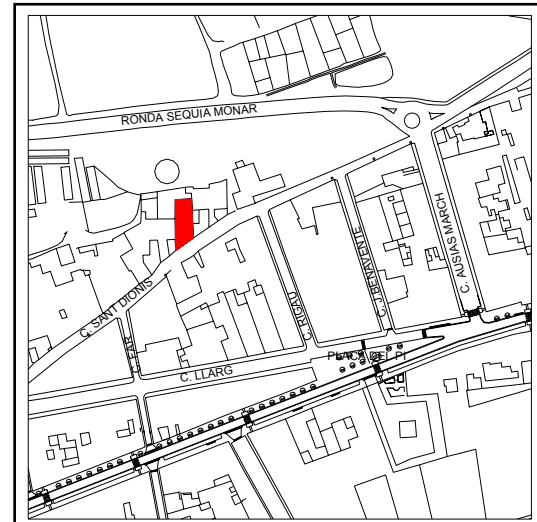
Superfície solar 336'64 m2.

Superfície construïda 320 m2.

Ús actual Habitatges

Ús original Habitatges

Usos recomanats Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de planta i dos pisos amb pati anterior i teulat a dues vessants. Façana arrebossada rematada amb ràfec de decoració ceràmica i amb 3 obertures de punt rodó amb muntants de maó massís. Al primer pis 2 finestres amb muntants de pedra ben tallada i un balcó amb muntants de maó vist. La façana de llevant amb còdols vistos i peces més grans a les cantonades. El mur del pati també de pedra seca, o rierencs i portal de ferro amb una mena de porxo o terrassa.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1975, Àngel Casas i Ribas demana permís d'obres per reforma i ampliació de l'edifici i reconstrucció del teulat. Demana tancar forats i una obertura nova a la tanca del pati, traster i bany. També canviar les bigues de fusta (*rollizos de maderà*) per bigues de formigó. Comença l'obra el 14 d'agost de 1975 i acaba el 21 de setembre de 1977. expedient 62-S/75 Arxiu Municipal de Salt.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

Casa característic del nucli antic. Planta i dos pisos, de gran pragmatisme i funcionalitat.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CAN MARET LLETER

E-24

SITUACIÓ Carrer Sant Dionís, 25

UTM 2673102

Data Construcció

Autor inicial Desconegut

Propietat Privada

Data intervenció 1

Autor intervenció 1 Desconegut

Gestió Propietari

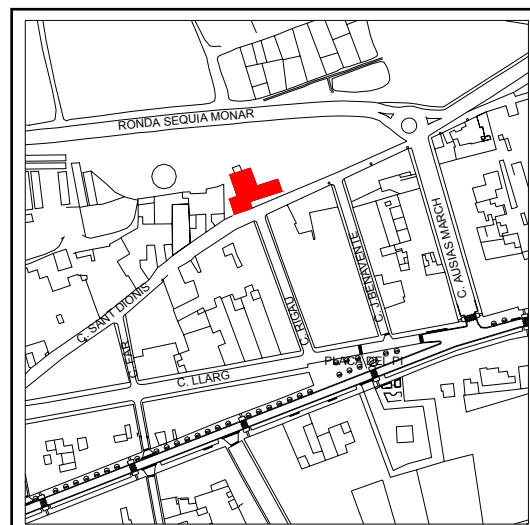
Data intervenció 2

Autor intervenció 2 Desconegut

Contacte Casas Vila, Narcís

SITUACIÓ URBANÍSTICA

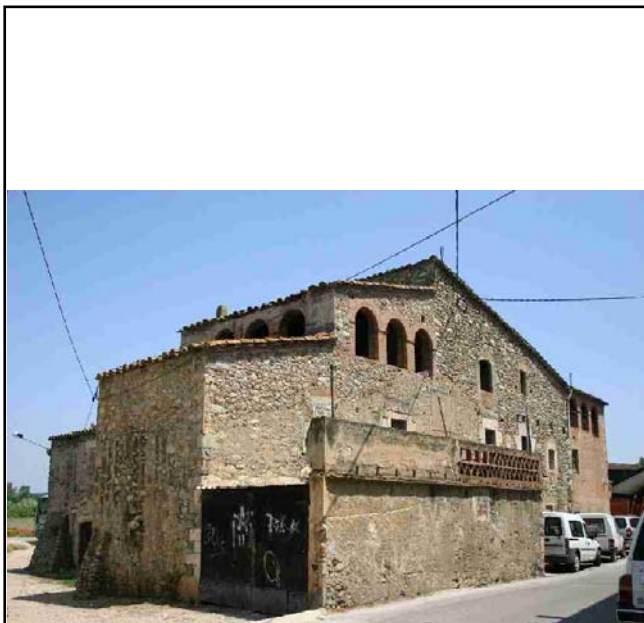
Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-1.17)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	872'8 m2.
Superfície construïda	822 m2.
Ús actual	Habitatges
Ús original	Habitatges
Usos recomanats	Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Casa rural aïllada de planta i dos pisos amb diferents cossos annexes (alguns d'obra nova), amb còdols rierencs a totes les façanes i diverses pedres ben tallades a les cantonades. A la façana principal trobem una terrassa o accés amb mur de pedra i portal de ferro a oest. A la planta baixa un portal de llinda plana amb muntants de pedra ben tallada igual que les obertures del primer pis. Destacar la porta de la façana que dona accés a la terrassa amb llinda esculpida del 1732 i un rellotge de sol esgrafiat en molt mal estat (gairebé esborrat).

A la banda oest trobem 2 contraforts de poca alçada i una porta tapiada. Al primer pis de la façana oest 3 finestres amb muntants de pedra ben tallada tapiades (una amb llinda gòtica i àmpit més treballat). A la banda nord, de nou trobem contraforts de poca alçada fets amb rierencs.

Dades històriques i/o tècniques

No es coneixen.

Patologies aparents. Observacions

Casa tapiada i en estat d'abandonament. La part de darrera (nord), les heures i vegetació està invadint les façanes i pot malmetre part de l'edifici.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

Edifici del segle XVIII de gran interès amb algun element que podria indicar-nos un origen molt més anterior (finestra façana oest). Tipologia de mas agrícola actualment en desús, proper a les hortes i la sèquia. Clar exemple de masia posterior a les típiques fortificades, propera a la Farga i que de manera desordenada, però segons les necessitats ha anat afegint cossos. Són també d'interès alguna finestra de pedra i la llinda esculpida: DIA 21 FABRE 1732: S(?) / JOS(?)PH RE(?).

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CASA AL C. PROCESSÓ, 43

E-25

SITUACIÓ Carrer Processó, 43

UTM 2371932

Data Construcció

Autor inicial Desconegut

Propietat Privada

Data intervenció 1 1981

Autor intervenció 1 Desconegut

Gestió Propietari

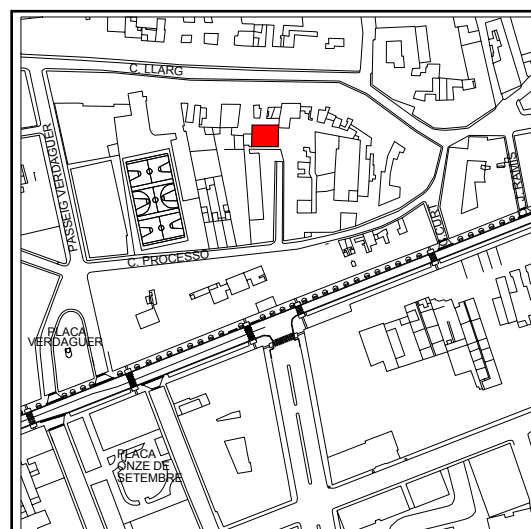
Data intervenció 2

Autor intervenció 2 Desconegut

Contacte Palahí Castaño,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-1.18)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	422'48 m2.
Superfície construïda	496 m2.
Ús actual	Habitatges
Ús original	Habitatges
Usos recomanats	Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Masia aïllada del segle XVII i XIX amb murs de rierencs i pedra ben tallada i façana arrebossa, de planta baixa i dos pisos amb teulat a dues aigües i ràfec decorat amb ceràmica de dents de serra. A façana, la planta baixa té 2 finestres i la porta al centre és una obertura de llinda plana amb muntants de pedra ben tallada. Al primer pis balcó central també amb muntants de pedra i llinda plana amb dues finestres petites a cada banda. Al segons pis, per sobre de les finestres, dues finestres més amb arc de punt rodó fet de maó massís sobre imposta de pedra motllurada i el centre de façana cec. A la façana de llevant, sense arrebossar, podem veure un seguit de 6 obertures de punt rodó a l'alçada del segon pis. La línia dels còdols rierencs de la façana de llevant ens permeten intuir que la casa s'enlairà per sobre del primer pis. No descartem la possibilitat que inicialment es tractés d'una planta basilical i amb la reforma s'unifiqués tota la part superior, pujant un pis els cossos laterals.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

Segons la fitxa d'inventari R-686 de l'arxiu del Col·legi d'Arquitectes de Girona, l'edifici es componia de tres cossos i a la llinda de la porta hi havia un escut amb lleó rampant amb clau i flor de lis. També una llinda a façana nord amb la data de 1684.

L'any 1981 el Sr. Joan Vilardell Corominas demana permís per canviar les bigues de fusta per unes de formigó. Comença l'obra el 3 d'abril de 1981 i acaba l'1 d'octubre de 1981. Expedient 10-S/81 Arxiu Municipal de Salt.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

Casa de pagès urbana de grans dimensions, si bé inicialment aïllada, ara amb alguna edificació a llevant i a ponent. L'edifici el datem del segle XVII al XIX i manté la tipologia de mas agrícola reconvertit en vivenda.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

BLOC D'HABITATGES - CARRER LLARG, 48-50

E-26

SITUACIÓ Carrer Llarg, 48-50. Cantonada amb plaça Sant Jaume.

UTM 2271302

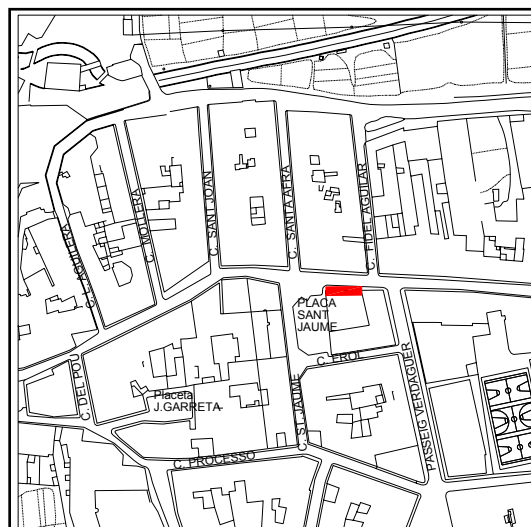
Data Construcció Autor inicial Desconegut Propietat Privada

Data intervenció 1 S. XIX Autor intervenció 1 Desconegut Gestió Propietari

Data intervenció 2 Autor intervenció 2 Contacte Diversos

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-2.03)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	<input type="text"/>
Superfície construïda	<input type="text"/>
Ús actual	Habitatges
Ús original	Habitatges
Usos recomanats	Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Façana arrebossada i pintada d'un sol edifici de planta i dos pisos amb ràfec motllurat i decoració ceràmica de triangle. Totes les obertures de llinda plana i muntants de pedra ben tallada. A la planta baixa trobem 3 portals de ferro enrotllables, porta d'entrada i dos finestres, una de les quals té una reixa de ferro forjat. Al primer pis una gran balconada correguda en tota l'amplada de façana amb 6 obertures, una de les quals està tapiada, deixant una finestra de ventilació. Al segon pis 6 balcons individuals. En una de les llindes dels portals de la planta baixa poden llegir la inscripció: MANUEL PAIRO 1870.

Dades històriques i/o tècniques

Una llinda amb la inscripció: MANUEL PAIRO 1870

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.
ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

Façanes característiques del nucli antic. Planta i dos pisos, de gran pragmatisme i funcionalitat. Amb el temps, les obertures s'han anat ampliant i modificant f, adaptant-se a les necessitats del moment.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

PATI DAVANTER - CARRER DE LA PROCESSÓ 59

E-27

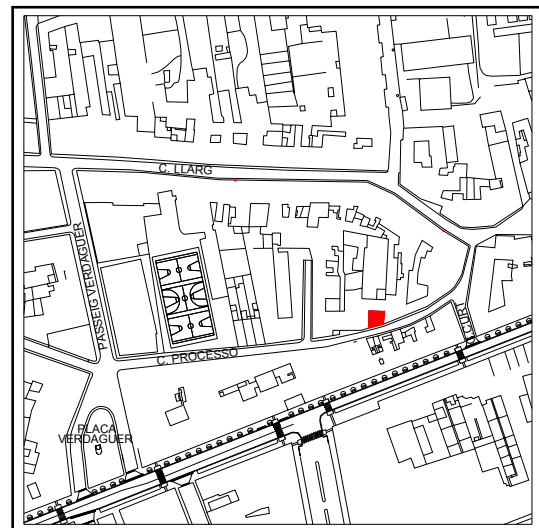
SITUACIÓ Carrer de la Processó, 59.

UTM 2371624

Data Construcció Autor inicial Desconegut Propietat Privada
 Data intervenció 1 Autor intervenció 1 Desconegut Gestió Propietari
 Data intervenció 2 Autor intervenció 2 Desconegut Contacte Vila Corominola,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
 Planejament derivat PERI Barri Vell
 Classe de sòl Sòl Urbà
 Qualificació urbanística Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
 Protecció actual Precatàleg PERI Barri Vell - 2002 (PBV-3.05)
 Tipologia Pati
 Superfície solar 50,48 m²
 Superfície construïda
 Ús actual Pati davanter
 Ús original Pati davanter
 Usos recomanats Pati davanter

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Pati tancat amb mur de rierencs arrebossat amb portal de ferro d'entrada amb arc rebaixat. És dels pocs patis davanters que trobem al carrer de la Processó. Al seu interior una gran palmera que sobresurt per sobre el mur.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

No es coneixen

Patologies aparents. Observacions

No s'observen

Bibliografia

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.
ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

Espai d'interès patrimonial. És dels pocs patis que trobem al carrer de la Processó i per aquest motiu, el seu manteniment com a espai ajardinat és interessant. A part de la gran palmera que sobresurt per sobre del mur, no coneixem d'altres elements vegetals d'interès patrimonial que calgui protegir.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CAN PALMADA (ANTIGA CASA DE LA VILA)

E-28

SITUACIÓ Carrer Llarg, 57. Cantonada amb el carrer Fidel Aguilar.

UTM 2372201

Data Construcció 1896

Autor inicial Desconegut

Propietat Privada

Data intervenció 1 1922

Autor intervenció 1 Desconegut

Gestió Propietari

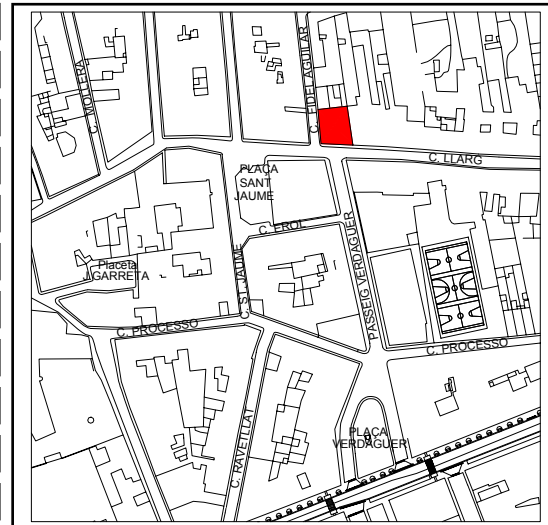
Data intervenció 2

Autor intervenció 2 Desconegut

Contacte Ventura Quintana,

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	(PRP-01)
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	868'31 m2.
Superfície construïda	700 m2.
Ús actual	Habitatges
Ús original	Equipament de Servei Públic
Usos recomanats	Habitatges

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de planta i dos pisos amb teulat a dues vessants. La façana principal presenta 3 obertures a cada planta conformant una simetria, oferint-li un aspecte gairebé senyorial. A planta obertures d'arc rebaixat amb reixa de forja i el portal d'entrada amb muntants de pedra ben tallada i l'arc amb clau dovellada decorada. Al primer pis 3 balcons individuals i a les golfes 3 finestres quadrades. La façana, arrebossada i amb sòcol, està rematada amb un ràfec de ceràmica i teules.

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1896 l'Ajuntament rehabilita Can Palmada per instal·lar-hi la seva seu.
A la planta baixa fou la seu de l'Ajuntament fins l'any 1936, al primer pis va ser l'escola pública fins l'any 1929.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
CLARA, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
EDITORIAL. "La Nova Casa de la Vila". Revista La Farga, núm. 74. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1986. p. 3.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22
VVAA. Salt, Imatges i Records. Barcelona, Columna Edicions, SA. 1995
VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

El seu valor patrimonial el trobem en el fet d'haver estat l'edifici consistorial de Salt a les darreries del segle XIX. Edifici emblemàtic, per la seva història, però també arquitectònicament com a casa urbana del segle XIX o anterior.

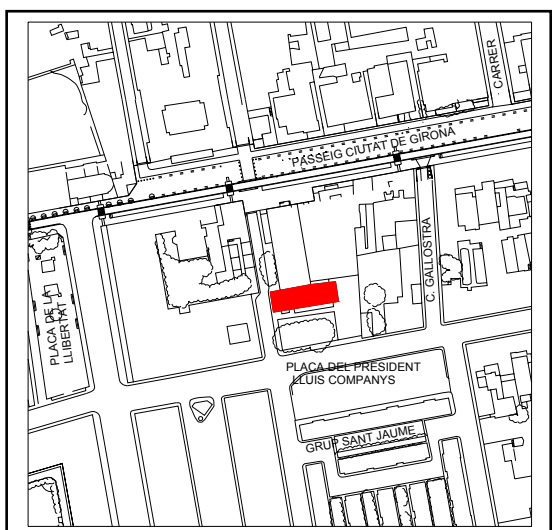
PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CASA DE LA VILA (ANTIGA ESCOLA LA SALLE)		E-29
SITUACIÓ <input style="width: 50%;" type="text" value="Plaça Lluís Companys"/>	UTM <input style="width: 20%;" type="text" value="2972805"/>	

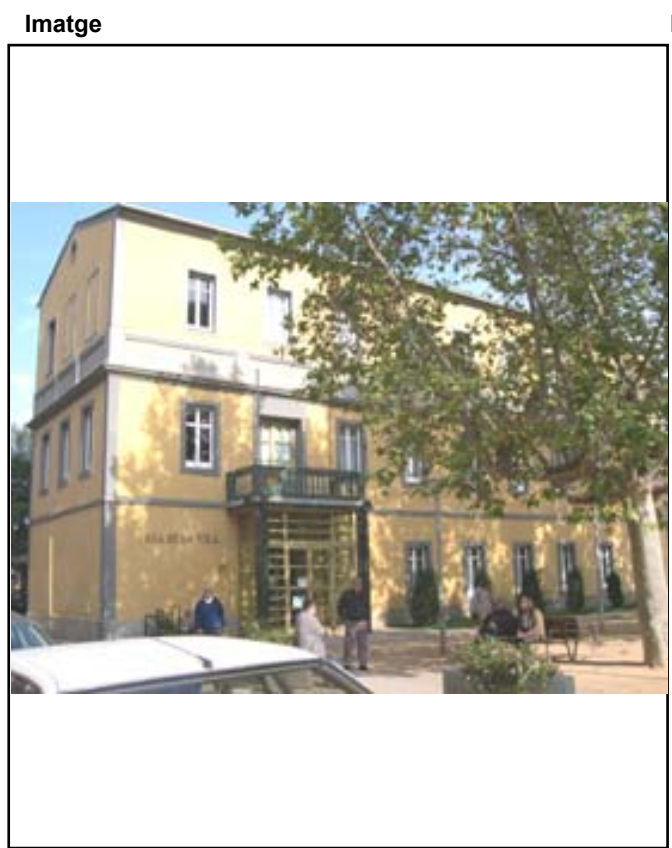
Data Construcció <input style="width: 15%;" type="text" value="1905"/>	Autor inicial <input style="width: 30%;" type="text" value="Desconegut"/>	Propietat <input style="width: 30%;" type="text" value="Ajuntament"/>
Data intervenció 1 <input style="width: 15%;" type="text" value="1984"/>	Autor intervenció 1 <input style="width: 30%;" type="text" value="De Prada"/>	Gestió <input style="width: 30%;" type="text" value="Ajuntament"/>
Data intervenció 2 <input style="width: 15%;" type="text" value="1987"/>	Autor intervenció 2 <input style="width: 30%;" type="text" value="STM"/>	Contacte <input style="width: 30%;" type="text"/>

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	<input style="width: 90%;" type="text" value="Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)"/>
Planejament derivat	<input style="width: 90%;" type="text"/>
Classe de sòl	<input style="width: 90%;" type="text" value="Sòl Urbà"/>
Qualificació urbanística	<input style="width: 90%;" type="text" value="Sistemes d'Equipaments (CLAU D)"/>
Protecció actual	<input style="width: 90%;" type="text" value="(PRP - 02)"/>
Tipologia	<input style="width: 90%;" type="text" value="Edifici"/>
Superfície solar	<input style="width: 90%;" type="text" value="1199'06 m2."/>
Superfície construïda	<input style="width: 90%;" type="text" value="1832 m2."/>
Ús actual	<input style="width: 90%;" type="text" value="Equipament de Servei Públic"/>
Ús original	<input style="width: 90%;" type="text" value="Equipament Cultural"/>
Usos recomanats	<input style="width: 90%;" type="text" value="Equipament de Servei Públic"/>

PRESENTACIÓ

Descripció

Edifici de planta rectangular i dos pisos amb teulat a dues vessants. Originàriament es tractava del col·legi de la Salle, un edifici de planta i pis i acollia els Germans de la Doctrina Cristiana. A l'imposta del segon pis podem veure la cornisa que rematava l'alçada anterior, així com un sòcol dibuixat a façana, en record de la barana que coronava la terrassa de l'edifici original.

A cada pis trobem un seguit de finestrals de llinda plana amb balconada a primer pis a sobre de la porta d'entrada. Tot l'edifici arrebossat i pintat i a sud, la façana principal que s'obre a l'antic pati de l'escola, avui la plaça del President Companys.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1905 s'edifica pels Germans de la Doctrina Cristiana, "els Hermanos". Col·legi de La Salle.
L'any 1983 Salt es segrega de Girona i recupera el seu Ajuntament.
L'any 1985 s'inaugura la casa de la vila.
L'any 1989 s'inaugura el Saló de Sessions i dependències annexes de la Casa de la Vila.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.
EDITORIAL. "La Nova Casa de la Vila". Revista La Farga, núm. 74. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1986. p. 3.
VVAA. Salt, Imatges i Records. Barcelona, Columna Edicions, SA. 1995
VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Edifici centenari representatiu per a la història de Salt. Antiga escola de La Salle i actualment la Casa Consistorial. Arquitectònicament mostra una tipologia semblant a les construccions de la segona meitat del segle XIX que s'ha volgut respectar amb l'ampliació i reforma del segle XX.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

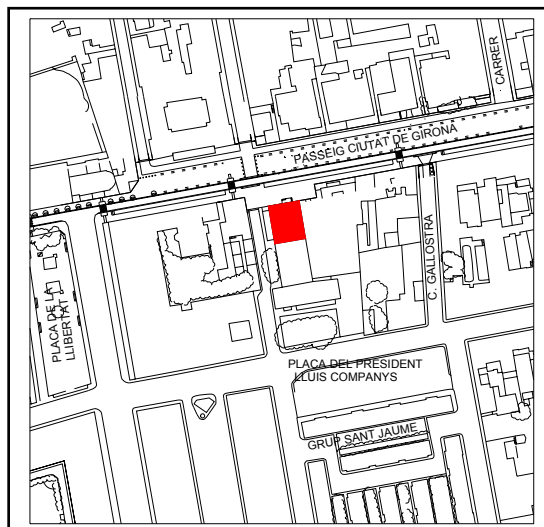
AJUNTAMENT DE POSTGUERRA

E-30

SITUACIÓ Carrer Major, 165		UTM 2972804
Data Construcció 1937	Autor inicial Ricard Giral Casadesús	Propietat Ajuntament
Data intervenció 1 1943	Autor intervenció 1 STM	Gestió Ajuntament
Data intervenció 2 1991	Autor intervenció 2 STM	Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)
Protecció actual	(PRP - 03)
Tipologia	Edifici
Superfície solar	227'2 m2.
Superfície construïda	227'2 m2.
Ús actual	Equipament de Servei Públic
Ús original	Equipament Cultural
Usos recomanats	Equipament de Servei Públic

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici d'una sola planta projectat per Ricard Giral Casadesús per acollir la sala-cafè de la CNT. A l'exterior trobem un seguit d'obertures de llinda plana separades per un pilar oferint certs detalls de racionalisme constructiu. A l'interior trobem un espai diàfan amb sostre pla sostingut per bigues grans o jàsseres sobre ménsules motllurades i pilastres adossades al mur de càrrega.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

Edifici projectat per Ricard Girals Casadesús l'any 1937 destinat a ser la sala-cafè de la federació local de la CNT. L'any 1943 s'inaugura l'edifici per a Ajuntament.

L'any 1991 inauguració de les dependències de la Policia Municipal.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

EDITORIAL. "La Nova Casa de la Vila". Revista La Farga, núm. 74. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1986. p. 3.

VVAA. Salt, Imatges i Records. Barcelona, Columna Edicions, SA. 1995

VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Edifici projectat per Ricard Giralt l'any 1937 que, tot i les reformes i nous usos, encara avui es pot apreciar tal i com es va concebre. Exemple d'arquitectura senzilla i pragmàtica, fugint de monumentalismes i decoracions supèrflues.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

ESGLÉSIA PARROQUIAL SANT JAUME

E-31

SITUACIÓ Carrer Pau Casals, 55

UTM 3074725

Data Construcció 1971

Autor inicial Masramon; Duixans; Bouvier.

Propietat Bisbat

Data intervenció 1

Autor intervenció 1

Gestió Propietari

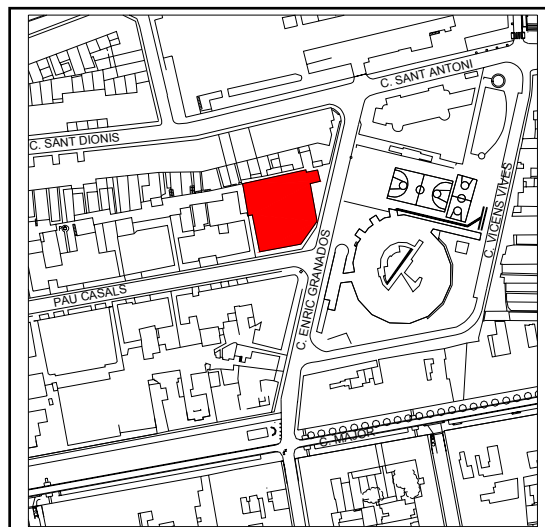
Data intervenció 2

Autor intervenció 2

Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)
Protecció actual	(PRP - 04)
Tipologia	Església
Superfície solar	1206'19 m2.
Superfície construïda	1412 m2.
Ús actual	Equipament Religios
Ús original	Equipament Religios
Usos recomanats	Equipament Religios

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Església parroquial del Veïnat projectada per l'equip d'arquitectes de Joaquim Mª Masramon de Ventós, d'una gran qualitat arquitectònica al seu interior i d'adaptació i relació amb l'entorn. De planta gairebé quadrada, el conjunt arquitectònic s'obre en un ampli atri amb voladís pla sostingut per pilars que li dona un aire de masia.

Al seu interior un gran espai diàfan amb sostre empostissat de fusta amb una lleugera pendent cap a l'altar i rematat amb un semicercle que dibuixa el terra esgraonat de l'altar. El sostre també conté dos lluernaris, un rectangular a l'entrada i un circular a prop de l'altar que, amb una claraboia sobre l'altar, li confereixen una atmosfera d'acolliment dins l'espai obert. La distribució de l'interior amb una capella lateral i passadís per la sagristia de darrera l'altar dibuixen una planta gairebé pentagonal que, amb la pendent del sostre, s'aconsegueix que tot prengui una dinàmica direccional cap a l'altar, convertint-lo en el centre d'interès.

Al seu interior trobem alguna imatge, de la qual destaquem una talla barroca de fusta policromada de la Puríssima Concepció.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1965 el bisbe Jubany decreta erigir la nova parròquia de Sant Jaume de Salt i fins que no es construeixi el nou temple el lloc de culte serà l'església de les Religioses de Santa Clara.

L'any 1969 els arquitectes Masramon i Duixans informen sobre el projecte a la Biblioteca Municipal.

L'any 1971, davant el perill provocat per les esquerdes de la volta de l'església de Santa Clara es trasllada el culte a l'església de l'Hospital Psiquiàtric.

L'any 1972 l'Arquebisbe de Barcelona Narcís Jubany beneeix l'església i consagra l'Altar.

A l'Arxiu del Col·legi d'Arquitectes, sobre aquesta obra, hi trobem Registre Plànol 9186 i Capsa 1856, 1857 i 1858.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen. Cal pintar la façana.

Bibliografia

ALBERCH, Xavier. "Cronologia del Veïnat". Revista La Farga, núm.119. Salt, Casal de Jubilats, febrer de 1991. p. 13.

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

CALDAS i BOSCH, Àngel. Notícia d'una Parròquia: Sant Jaume de Salt. Salt, Parròquia de sant Jaume de Salt, 1998.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

MARGENAT, Xavier. "XXV Aniversari de la Parròquia de St. Jaume". Revista La Farga, núm. 144. Salt, Casal dels Jubilats, Novembre-desembre de 1993. p. 20-22.

VVAA. Salt, Imatges i Records. Barcelona, Columna Edicions, SA. 1995

VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Edifici projectat per Masramon, Duixans i Bouvier és, de nou, un exemple d'arquitectura senzilla i pragmàtica, fugint de monumentalismes i decoracions supèrflues. El seu valor arquitectònic rau en la interpretació actual de tipologies religioses històriques, adaptant el programa a una parcel·la urbana en cantonada, i integrant la seva arquitectura a l'entorn. Cal afegir el seu valor com a parròquia del Veïnat.

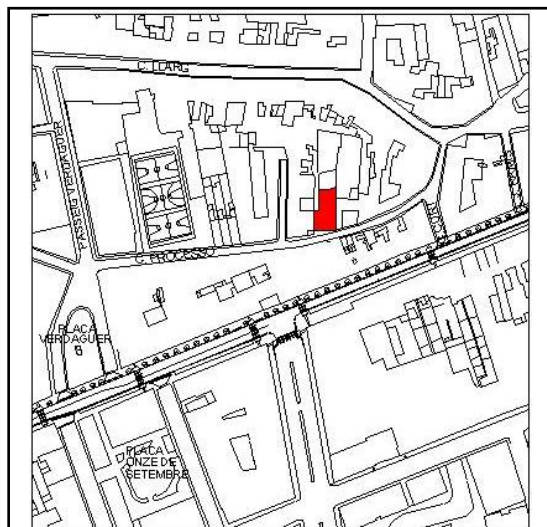
Al seu interior trobem alguna imatge, de la qual destaquem una talla barroca de fusta policromada de la Puríssima Concepció.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CASA AL C. PROCESSÓ 57		E-32
SITUACIÓ Carrer Processó, 57		UTM 2371625
Data Construcció	Autor inicial Desconegut	Propietat Privada
Data intervenció 1	Autor intervenció 1	Gestió Propietari
Data intervenció 2	Autor intervenció 2	Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	238'77 m2
Superfície construïda	371 m2
Ús actual	Sense Ús
Ús original	Habitatge Unifamiliar
Usos recomanats	Habitatge Unifamiliar

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici entremitgeres de planta rectangular, de tres plantes, amb teulat a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana. Construcció a base de rierencs. La façana té dues obertures a la planta baixa, el portal central format amb carreus; i tres obertures a cada pis. Les de la planta primera, finestres amb escopidor de pedra. La central de la planta superior amb arc de mig punt. Recentment ha estat reformada la part superior amb un recrescut que desvirtua l'edifici. Si bé avui sembla un magatzem d'usos industrials, sembla que en origen podria tractar-se d'una finca agrícola amb magatzem per treballs rurals i cria de bestiar.

Dades històriques i/o tècniques

No es coneixen.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen patologies greus, malgrat el seu aspecte d'abandó.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

Casa unifamiliar del barri vell que manté la tipologia característica. Funcionalitat i senzillesa.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

CASA AL C. SANT DIONÍS, 1

E-33

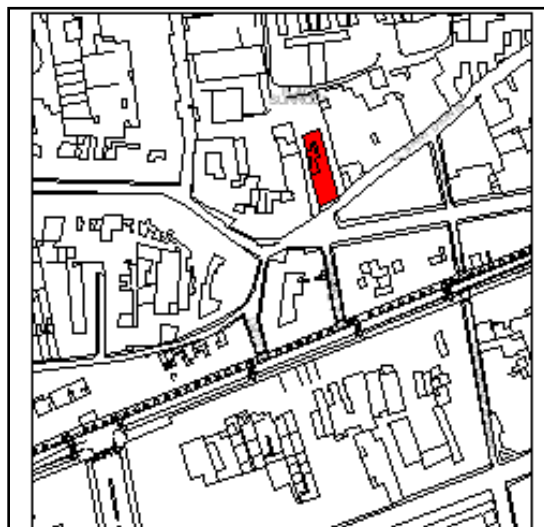
SITUACIÓ Carrer Sant Dionís, 1

UTM 2472201

Data Construcció	<input type="text"/>	Autor inicial	<input type="text"/>	Propietat	Privada
Data intervenció 1	<input type="text"/>	Autor intervenció 1	<input type="text"/>	Gestió	Propietari
Data intervenció 2	<input type="text"/>	Autor intervenció 2	<input type="text"/>	Contacte	Diversos

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	PERI Barri Vell
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial de Ciutat Vella (CLAU 1.1)
Protecció actual	<input type="text"/>
Tipologia	Casa Urbana
Superfície solar	303'41 m ²
Superfície construïda	583'26
Ús actual	Habitatge Unifamiliar
Ús original	Habitatge Unifamiliar
Usos recomanats	Habitatge Unifamiliar

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici del segle XVIII, aïllat i de planta rectangular. A la llinda de la porta d'entrada hi consta l'inscripció "Pau Llinas 1739". Teulat a dues vessants amb el carener perpendicular a la façana. Les cantonades estan formades amb carreus. Les obertures de la planta baixa i la planta pis tenen llinda plana i muntants de pedra. El tercer pis és una ampliació de la segona meitat del segle XX. Les seves obertures estan emmarcades amb formigó imitant pedra.

Dades històriques i/o tècniques

No es coneixen.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Cases del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 52. Salt, Casal de Jubilats, gener de 1984. p. 15.
BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Vida al Barri Vell". Revista La Farga, núm. 98. Salt, Casal de Jubilats, setembre de 1988. p. 9.
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
COROMINAS, Joan. "El Nostre barri Vell". Revista La Farga, núm.200. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2003. p. 9-10.
FITA, Martí. "El barri vell i el sector de l'autopista". Revista La Farga, núm. 209. Salt, Casal de Jubilats, març de 2004. p.14.
VVAA. "Tema Central. Un Futur pel Barri Vell". Revista La farga, núm. 124. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1992. p.10-22

Valoració

El conjunt de cases del carrer Sant Dionís permet veure diferents tipologies de casa rural urbana amb més o menys encert a l'hora de reformar-les. hi ha elements de gran interès com són les llindes de pedra esculpides.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

BLOC D'HABITATGES DE LA CAIXA PROVINCIAL

E-34

SITUACIÓ Carrers Pius XII, Manuel de Falla i pg. Ciutat de Girona

UTM 2873901

Data Construcció 1963

Autor inicial Joaquim Ma. Masramon de Ventós

Propietat Privada

Data intervenció 1

Autor intervenció 1

Gestió

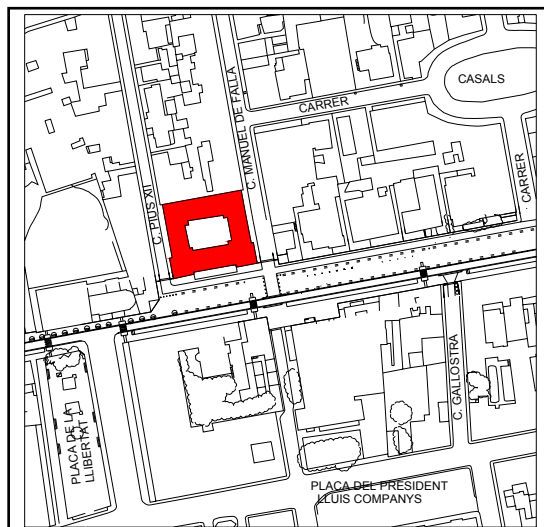
Data intervenció 2

Autor intervenció 2

Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl Urbà
Qualificació urbanística	Zona Residencial d'Ordenació en Volumetria Específica
Protecció actual	(PRP - 05)
Tipologia	Edifici
Superfície solar	1395'56 m2.
Superfície construïda	4607 m2.
Ús actual	Habitatges + PB Comerç
Ús original	Habitatges + PB Comerç
Usos recomanats	Habitatges + PB Comerç

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Blocs de vivendes de planta baixa i 5 pisos, en forma de U units a la banda sud per un cos de planta baixa a manera d'atri sostingut per pilars i coronat amb un mosaic ceràmic, conformant un pati central intern. totes les obertures de llinda plana i a cada extrem dels dos blocs de façana els murs de maó massís vist, solució que, salvant les distàncies sembla que vulgui recordar els grans propileus de l'antiguitat.

En total trobem 40 habitatges i l'espai per locals de la Caixa Provincial. També hi havia la Biblioteca Municipal.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

A l'Arxiu del Col·legi d'Arquitectes, sobre aquesta obra, hi trobem la carpeta 1960, Registre Plànol 9194 i Capsa 1847.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.
VVAA. Salt, Imatges i Records. Barcelona, Columna Edicions, SA. 1995
VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Grup de vivendes de l'arquitecte Joaquim Mª Masramon, obra que es caracteritza per ser un dels primers blocs d'alçada que es van construir a Salt, i un dels de més qualitat arquitectònica dels que es van fer a les dècades 60 i 70.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

BLOC D'HABITATGES EL GRATACELS

E-35

SITUACIÓ

UTM

Data Construcció

Autor inicial

Propietat

Data intervenció 1

Autor intervenció 1

Gestió

Data intervenció 2

Autor intervenció 2

Contacte

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general

Planejament derivat

Classe de sòl

Qualificació urbanística

Protecció actual

Tipologia

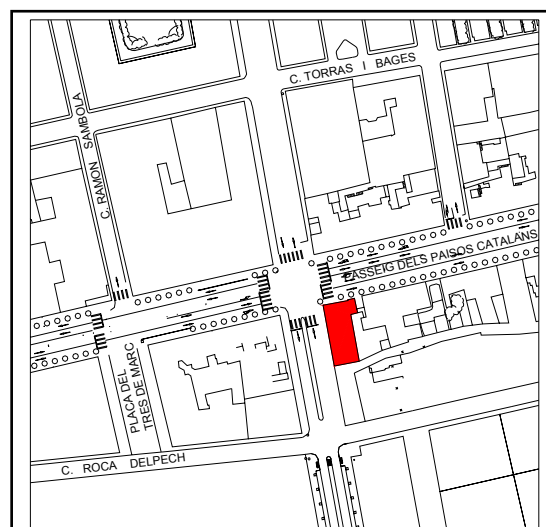
Superfície solar

Superfície construïda

Ús actual

Ús original

Usos recomanats

PRESENTACIÓ

Imatge

Descripció

Edifici de planta rectangular i 15 pisos d'alçada, amb un cos secundari de 6 plantes, que simbolitza el desordre urbanístic que es produeix a Salt durant els anys 60 i 70 del segle XX. Es tracta d'un bloc de pisos en alçada amb obertures de llinda plana i profussió de balcons a la façana principal.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

No es coneixen.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen patologies importants. Cal netejar i ordenar els balcons de les façanes.

Bibliografia

ALONSO i PONT, Agapit. "Salt: 8 en 1". Revista La farga, núm. 141. Salt, Casal de Jubilats, juny de 1993. p.8-18.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.
VVAA. Salt, Imatges i Records. Barcelona, Columna Edicions, SA. 1995
VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Edifici arquitectònic que malgrat representar la disbauxa urbanística dels anys 60 i 70 del segle XX, s'ha convertit en un símbol per a la ciutat de Salt. L'anomenat gratacels que s'aixeca al Pla de Salt és per a alguns vilatans com un distintiu i en canvi per a altres és com un estigma. En qualsevol cas, podem parlar d'un element definitori entès com un estandart o divisa a l'horitzó.

A destacar la característica relació que estableix amb l'alçada reguladora del passeig amb un cos edificat de menor alçada lligat al gratacels mitjançant passeres obertes.

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

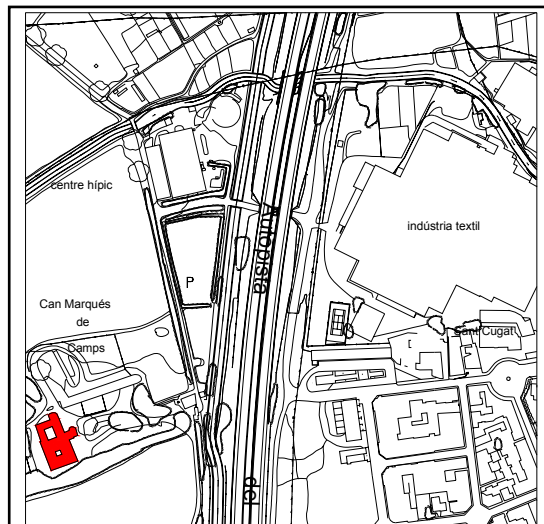
MAS RIBOT (MARQUÈS DE CAMPS)

E-36

SITUACIÓ		Finca del Marquès de Camps	UTM	
Data Construcció		Autor inicial	Desconegut	Propietat
				Privada
Data intervenció 1	S. XIX	Autor intervenció 1	Francesc d'A. Corrons	Gestió
				Propietari
Data intervenció 2		Autor intervenció 2		Contacte
				De Camps

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)
Planejament derivat	
Classe de sòl	Sòl No Urbanitzable
Qualificació urbanística	Zona Agrícola d'Espècial Interès (CLAU 7.3)
Protecció actual	BCIN i al PGOM - 2002 (APP-3.15)
Tipologia	Casa Agrícola
Superfície solar	3.700 m2
Superfície construïda	
Ús actual	Habitatges
Ús original	Habitatges
Usos recomanats	

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>El que avui anomenem "mas Ribot" el trobem dins la finca del marquès de Camps i consta de la masia del marquès i la casa del masover que podria tractar-se de l'original antic mas Ribot.</p> <p>Cal Marquès és una masia rural historiada del segle XIX o finals del XVIII composta de diferents cossos de planta i pis amb torre de tres pisos i mirador amb teulat a 4 vents i una capella adossada al sud de la torre. Hi conflueixen una barreja d'estils eclèctics segons els espais i èpoques d'ampliacions. Hi predominen els elements medievalitzants i neogòtics de galeries, finestres, la pròpia torre, contraforts i alguns elements provinents d'altres llocs com les finestres renaixentistes esculpides del mas Llorens. El conjunt arquitectònic de Cal Marquès té l'aparença d'un mas rural reconvertit en palau neogòtic decorat amb els escuts de pedra del Marquès de Camps col·locats de manera ostentosa per totes les façanes del mas. El conjunt d'escuts pertanyen a la família del Marquès de Camps i el Baró d'Algerri, sembla que no es ceneixen al rigor heràldic i adapten la simbologia segons les conveniències del moment.</p> <p>Dins la mateixa finca, la casa del masover és una construcció de planta rectangular amb teulat a dues vessants i adossada al mur i portal d'entrada a la finca. La casa està també molt restaurada amb les façanes repicades i els còdols rejuntats amb ciment a la manera de "puzzle". Malgrat tot, la casa conserva una llinda a la porta d'entrada que sembla original del mas i deixa constància que Miquel Ribot fa fer la casa i ferreria l'any 1604. A la cara sud, i per sobre del mur, podem veure una finestra geminada amb arc lobulat. Incoat com a BCIN el 22/4/1949 i publicat al BOE del 5/5/1949.</p>

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

Dades històriques i/o tècniques

L'any 1406, un capbreu ens indica que els Sitjar tenien domini directe sobre gairebé totes les terres del mas Ribot.
L'any 1491, una concòrdia entre els Ribot i els Vicenç de Girona esmenta les propietats del Mas Ribot fins les deveses i el riu Ter.
L'any 1499, Baltasar Ribot i la seva esposa otorguen heretament al seu fill Pere Ribot de Salt del mas Ribot.
L'any 1524, Pere Ribot i la seva esposa otorguen heretament al seu fill Pere Ribot del mas Ribot i totes les possessions.
L'any 1531, llicència atorgada a favor de Pere Ribot per prendre aigua del rec Monar a fi de regar les propietats del mas Ribot.
L'any 1622, venda atorgada a favor de Gaspar Llorens d'una devesa o extensió de terreny anomenada Devesa d'en Ribot.
L'any 1754, es casen Narcisa Font (descendent dels Llorens) i Llätzer Antoni de Camps (mercader de Girona) ajuntant una nissaga agrícola amb una de comercial i comencen a acumular grans propietats.
L'any 1796, en un inventari dels béns que passen dels Font als Camps, ja s'esmenta el mas Ribot entre d'altres.
L'any 1878 Pelai de Camps i de Matas obté el títol de Marquès concedit pel Papa Pius IX.
Carles de Camps i de Olzinelles (1860-1939), a més de polític (diputat i senador), fou enginyer de monts i defensor dels repoblaments forestals i va convertir el Mas Ribot en un camp d'experimentació agrària.

Patologies aparents. Observacions

No s'observen.

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.
ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.
ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6
BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.
BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.
CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.
CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.
COLOMER, M^a. Assumpció. "L'Arxiu del Baró d'Algerri, Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 10-11.
DESCONEGUT. "Mas Devesa. El mas Devesa de Salt, al temps que morí Josep Ramon de Font i de Camprodon al 1796". Revista la Farga, num. 220. Salt, Casal de Jubilats, abril de 2005. p. 9
DONAT, Lúcia. "Les possibilitats de l'Arxiu Municipal de Salt: El fons patrimonial Baró d'Algerri-Marquès de Camps". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 16-17.
MASÓ, Elena. "La família Camps a través de la documentació". Revista La Farga, núm.179. Salt, Casal de Jubilats, abril-maig-juny de 2000. p. 12-15.
PONS, Jordi. i ADROER, Mª Àngels. "Salt i el Marquès de Camps: un cas de caciquisme". Revista de Girona, núm. 129. Girona, Diputació de Girona, juliol i agost de 1988. p. 82-87.
ROS NICOLAU, Josep. L'Abans. El Gironès, Salt. Recull fotogràfic 1880-1965. El Papiol, Editorial Efadós SL. 2005.
RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal". Revista La Farga, núm.195. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 2002. p. 7-8.
RUIZ PEDREIRA, Jacobo. "El Marquès de camps, Enginyer de monts i defensor de la causa forestal (II)". Revista La Farga, núm.199. Salt, Casal de Jubilats, març de 2003. p. 9-11.

Valoració

Malgrat l'eclecticisme que impera en tot el conjunt, el mas Ribot és d'una gran transcendència i valor patrimonial. La importància del domini de les propietats de les famílies del Marquès i predecessors, no es poden obviar a l'hora d'escriure la història de la ciutat de Salt. Per tant, el conjunt arquitectònic del mas Ribot és un element més per entendre la història de Salt, de les famílies benestants, però també de l'agricultura, de les deveses i de les formes de vida (sobretot del segle XIX).

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ELEMENTS D'INTERÈS HISTÒRIC

PALLISSA DE CAN SUREDA			E-37
SITUACIÓ	Carrer Montnegre	UTM	
Data Construcció	S. XVII al XIX	Autor inicial	Propietat Privada
Data intervenció 1		Autor intervenció 1	Gestió Propietari
Data intervenció 2		Autor intervenció 2	Contacte Consol Sureda

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Planejament general	Revisió Pla General (Aprovació definitiva 5/4/02)	
Planejament derivat		
Classe de sòl	Sòl Urbanitzable Delimitat	
Qualificació urbanística	Sistemes d'Equipaments (CLAU D)	
Protecció actual		
Tipologia	Casa Agrícola	
Superfície solar		
Superfície construïda		
Ús actual	Habitatge Unifamiliar	
Ús original	Habitatges	
Usos recomanats	Equipament de Servei Públic	

PRESENTACIÓ

Imatge	Descripció
	<p>Magnífica pallissa de planta rectangular amb la coberta de teula àrab a dues vessants i el carener perpendicular a la façana principal. L'obertura frontal és un arc de mig punt de totxos.</p>

Dades històriques i/o tècniques

Patologies aparents. Observacions

Bibliografia

ALBERCH, Xavier; BURCH, Josep. Els masos fortificats del Pla de Salt. Servei Municipal de Publicacions de Salt, 1991.

ALBERCH i FUGUERES, X. i BURCH i RIUS, J. Salt, Quaderns de la Revista de Girona. Girona, Diputació de Girona, 1994.

ALBERCH, X.; BURCH, J i SAGRERA, J. "Els masos del pla de Girona". Actes del Col·loqui de Tardor: El Mas Medieval a Catalunya. Banyoles, Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles, 1998.

ARTAL, R. "Salt, el Creixement d'un Poble. Petita història d'arquitectura local". Revista La Punxa núm. 12. Girona, Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. 1991. p. 2-6

BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Les Golfes del Poble Vell". Revista La Farga, núm. 62. Salt, Casal de Jubilats, desembre de 1984. p. 10-11.

BOSCH I TERMES, Jaume. (El Meneró del Rec) "Els nostres noms de lloc". Revista La Farga, núm. 65. Salt, Casal de Jubilats, febrer de 1985. p. 18-19.

BOSCH, J. "Imatges de Salt. El Citjar". Quaderns d'Història de Salt núm. 3. Salt, Taller d'Història de Salt, 1991. p. 8.

BOVER i PAGESPETIT, Andreu. Salt, els Pobles del Gironès. Salt, Ajuntament de Salt, 2004.

BUCH i SERRA, Lluís. Aproximació al Creixement urbà de Salt. Salt, Servei Municipal de Publicacions, Ajuntament de Salt 1988.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Salt, Documents per a la Història.. Girona, Ajuntament de Salt, 1998.

CASTELLS I CALZADA, Narcís; COLOMER I ARCAS, M. Assumpció. Els Pergamins de l'Arxiu del Marquès de Camps. Salt, Ajuntament de Salt, 1999.

CLARÀ, Josep. "Elements per a una història de Salt". Revista de Girona, 86. Girona, Diputació de Girona, any 1979.

DONAT PÉREZ, Lúdia. Societat i Economia a Salt a la Baixa Edat Mitjana. Beques de Recerca de Salt. Salt, Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt, 1999.

ROS NICOLAU, Josep. L'Abans. El Gironès, Salt. Recull fotogràfic 1880-1965. El Papiol, Editorial Efadós SL. 2005.

ROURA, Gabriel. "El Delme de Salt en el segle XIV". Revista La Farga, núm.17. Salt, Casal de Jubilats, novembre de 1980. p. 17.

VVAA. Guia de Salt. Salt, Edició de 1985.

Valoració

Forma part de les masies que dominaven el pla de Girona.